

ANNEX II – ANEXO II

Certificació acadèmica/ Certificación académica
Certificat: / Certificado:

Expedient: / Expediente:

El/La, secretari/ària de l'Institut d'E. Secundària.....
El/La secretario/a del Instituto de E. Secundario
Certifica:

Que l'alumne/a, natural d....., nascut/da el d d ha cursat i ha obtingut les qualificacions en els cursos que a continuació s'expressen els següents estudis de Formació Professional Específica. (Cicle Formatiu de Grau Superior)

Certifica:

Que el alumno/a, natural de, nacido/a el de de, ha cursado obteniendo las calificaciones y curso que a continuación se expresan los siguientes estudios de Formación Profesional Específica. (Ciclo Formativo de Grado Superior)

Família: Cicle:
Grau:
Família: Cicle:
Grado:

Qualificacions/ Calificaciones

Mòdul / Módulo	Curs Curso	1ª Convocatòria 1ª Convocatoira	2ª Convocatòria 2ª Convocatoria	3ª Convocatòria 3ª Convocatoria	4ª Convocatòria 4ª Convocatoria
----------------	---------------	------------------------------------	------------------------------------	------------------------------------	------------------------------------

Conselleria de Territori i Habitatge

DECRET 93/2005, de 13 de maig, del Consell de la Generalitat, pel qual s'aprova el Pla de Recuperació de l'Ànec Capblanc a la Comunitat Valenciana. [2005/F5501]

La Comunitat Valenciana alberga una sèrie d'aiguamolls que conformen un patrimoni natural d'extraordinària importància en l'àmbit nacional. Igualment, se situa entre les comunitats autònomes amb un nombre més gran de zones humides incloses en la llista d'aiguamolls d'importància internacional del conveni RAMSAR (Iran, 1971).

Gran part d'aquesta importància es dona per les comunitats biològiques que alberguen aquests aiguamolls, entre les quals destaquen les comunitats ornítiques. Entre aquestes cal destacar algunes espècies les poblacions de les quals a la Comunitat Valenciana es troben entre les més importants a escala europea. A més, algunes d'aquestes espècies estan catalogades en perill d'extinció a causa de la situació de conservació en què es troben, per la qual cosa la Comunitat Valenciana té una alta responsabilitat en la conservació dels hàbitats en què es localitzen. Una d'elles és l'ànec capblanc (*Oxyura leucocephala*).

L'ànec capblanc (*Oxyura leucocephala*) és un ànec bussejador de grandària i pes mitjà i de morfologia molt característica. El gènere *Oxyura* presenta sis espècies, de les quals a Euràsia se'n distribueix una sola, repartida en quatre poblacions biogeogràfiques. La d'Europa occidental es distribueix únicament per Espanya i el nord d'Àfrica.

A Espanya, principal país de reproducció de la població occidental, els màxims censos han estimat xifres d'unes 600 parelles reproductores. Aquesta situació, encara no pot considerar-se bona, és el resultat de molts anys d'esforços per part de les administracions i altres sectors implicats en la seua conservació, ja que en 1973 el total de la població espanyola es va estimar en 22 parelles, localitzades en una sola llacuna andalusa.

Aquesta situació ha conduït a la inclusió d'aquesta espècie en tots els llistats internacionals d'espècies amenaçades:

Conselleria de Territorio y Vivienda

DECRETO 93/2005, de 13 de mayo, del Consell de la Generalitat, por el que se aprueba el Plan de Recuperación de la Malvasía Cabeciblanca en la Comunidad Valenciana. [2005/F5501]

La Comunidad Valenciana alberga una serie de humedales que conforman un patrimonio natural de extraordinaria importancia en el ámbito nacional. Igualmente, se sitúa entre las comunidades autónomas con mayor número de zonas húmedas incluidas en la lista de humedales de importancia internacional del Convenio RAMSAR (Irán, 1971).

Gran parte de esta importancia viene dada por las comunidades biológicas que albergan dichos humedales, entre las que destacan las comunidades orníticas. Entre ellas cabe destacar algunas especies cuyas poblaciones en la Comunidad Valenciana se encuentran entre las más importantes a escala europea. Además, algunas de estas especies están catalogadas en peligro de extinción debido a la situación de conservación en la que se encuentran, por lo que la Comunidad Valenciana ostenta una alta responsabilidad en la conservación de los hábitats en los que se localizan. Una de ellas es la malvasía cabeciblanca (*Oxyura leucocephala*).

La malvasía cabeciblanca (*Oxyura leucocephala*) es un pato buceador de tamaño y peso medio y de morfología muy característica. El género *Oxyura* presenta seis especies, de las cuales en Eurasia se distribuye una sola, repartida en cuatro poblaciones biogeográficas. La de Europa occidental se distribuye únicamente por España y norte de África.

En España, principal país de reproducción de la población occidental, los máximos censos han arrojado cifras de unos 600 pares reproductores. Esta situación, aún no pudiendo considerarse buena, es el resultado de muchos años de esfuerzos por parte de las administraciones y otros sectores implicados en su conservación, ya que en 1973 el total de la población española se estimó en 22 parejas, localizadas en una sola laguna andaluza.

Esta situación ha conducido a la inclusión de esta especie en todos los listados internacionales de especies amenazadas:

– Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN) catalogada com a en perill.

– Conveni de Berna. Relatiu a la Conservació de la Vida Silvestre i el Medi Natural a Europa, inclosa en l'annex II (espècies estrictament protegides).

– Conveni de Bonn. Relatiu a la Conservació de les espècies migratòries d'animals silvestres, inclosa en l'annex II, com a espècie per a la qual els estats firmants s'esforçaran per concloure acords en el seu benefici.

– Directiva 79/409/CEE del Consell (Directiva d'aus, de 2 d'abril), inclosa en l'annex I, com a espècie d'interès comunitari per a la seua conservació.

Dins de la legislació nacional i de la Generalitat s'ha inclòs en la màxima categoria d'amenaça en els catàlegs següents:

– Catàleg Nacional d'Espècies Amenazades (Real Decret 439/1990, de 30 de març): en perill d'extinció.

– Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenazades (Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat): en perill d'extinció.

Aquesta catalogació legal implica no sols la protecció passiva que la legislació espanyola atorga, en general, a la gran majoria d'espècies de fauna, sinó la realització d'esforços "actius" per a la seua conservació. Aquests esforços han d'articular-se legalment amb l'aprovació del corresponent Pla de Recuperació. Atés que el model de Pla de recuperació pel qual s'ha optat és de caràcter purament normatiu, s'ha elaborat un annex a aquest que conté la resta dels continguts mínims que estableixen tant la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, com el Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenazada.

La Generalitat, com a part important en el conjunt d'actors els esforços dels quals, tant a nivell internacional com nacional, han de coadjuvar a la conservació de l'espècie, ha desenvolupat nombroses accions enfocades a la preservació de l'ànec en el seu territori, a vegades amb suport dels fons europeus, a través del corresponent projecte Life. En l'actualitat, la Conselleria de Territori i Habitatge continua realitzant notables esforços per a la seua conservació, per la importància de la població que alberga el seu territori. La supervivència de la població d'ànec capblanc del Mediterrani occidental depèn en gran manera dels esforços i recursos que es destinen a la seua conservació a la Comunitat Valenciana.

En la redacció d'aquest document s'han tingut en compte els criteris orientadors recollits en l'Estratègia Nacional per a la conservació de l'ànec capblanc a Espanya, aprovada per la Conferència Sectorial de Medi Ambient el 29 de gener de 2005.

Per tot això, a proposta del conseller de Territori i Habitatge i amb la deliberació prèvia del Consell de la Generalitat, en la reunió del dia 13 de maig de 2005,

DECRETE

Article 1. Objecte

1.1. L'objecte del present decret és definir un règim especial de protecció per a l'ànec capblanc i el seu hàbitat, com també l'ordenació de les accions necessàries per a augmentar i expandir les seues poblacions dins de la seua àrea original de distribució, assegurar la seua presència futura en el medi natural i allunyar l'espècie del perill d'extinció, en compliment del que disposa l'article 4 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, pel qual es va crear i regula el Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenazades, i en l'article 31.3 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres. Tot això justificat per la situació i característiques de l'espècie que es detallen a l'annex II d'aquesta disposició.

1.2. Correspon a la Conselleria de Territori i Habitatge, mitjançant la Direcció General de Gestió del Medi Natural, assegurar el compliment del Pla de Recuperació de l'Ànec Capblanc a la Comunitat Valenciana.

– Unión Internacional para la Conservación de la Naturaleza (UICN), catalogada como En Peligro.

– Convenio de Berna. Relativo a la Conservación de la Vida Silvestre y el Medio Natural en Europa, incluida en el anexo II (especies estrictamente protegidas).

– Convenio de Bonn. Relativo a la Conservación de las Especies Migratorias de Animales Silvestres, incluida en el anexo II, como especie para la que los Estados firmantes se esforzarán por concluir acuerdos en su beneficio.

– Directiva 79/409/CEE del Consejo (Directiva Aves, de 2 de abril), incluida en el anexo I, como especie de interés comunitario para su conservación.

Dentro de la legislación nacional y de la Generalitat se ha incluido en la máxima categoría de amenaza en los siguientes catálogos:

– Catálogo Nacional de Especies Amenazadas (Real Decreto 439/1990, de 30 de marzo): En Peligro de Extinción.

– Catálogo Valenciano de Especies de Fauna Amenazadas (Decreto 32/2004, de 27 de febrero, del Consell de la Generalitat): En Peligro de Extinción.

Esta catalogación legal implica no sólo la protección «pasiva» que la legislación española otorga, en general, a la gran mayoría de especies de fauna, sino la realización de esfuerzos "activos" para su conservación. Estos esfuerzos deben articularse legalmente con la aprobación del correspondiente Plan de Recuperación. Dado que el modelo de Plan de Recuperación por el que se ha optado es de carácter puramente normativo, se ha elaborado un anexo al mismo que contiene el resto de los contenidos mínimos que establecen, tanto la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, como el Catálogo Valenciano de Especies de Fauna Amenazada.

La Generalitat, como parte importante en el conjunto de actores cuyos esfuerzos, tanto a nivel internacional como nacional, deben coadyuvar a la conservación de la especie, ha desarrollado numerosas acciones enfocadas a la preservación de la malvasia en su territorio, en ocasiones apoyados con fondos europeos, a través del correspondiente proyecto Life. En la actualidad, la Conselleria de Territorio y Vivienda continúa realizando notables esfuerzos para su conservación, dada la importancia de la población que alberga su territorio. La supervivencia de la población de malvasia cabeciblanca del Mediterráneo occidental depende en gran medida de los esfuerzos y recursos que se destinen a su conservación en la Comunidad Valenciana.

En la redacción de este documento se han tenido en cuenta los criterios orientadores recogidos en la Estrategia Nacional para la conservación de la malvasia cabeciblanca en España, aprobada por la Conferencia Sectorial de Medio Ambiente el 29 de enero de 2005.

Por todo ello, a propuesta del conseller de Territorio y Vivienda y previa deliberación del Consell de la Generalitat, en la reunión del día 13 de mayo de 2005,

DISPONGO

Artículo 1. Objeto

1.1. El objeto del presente Decreto es definir un régimen especial de protección para la malvasia cabeciblanca y su hábitat, así como la ordenación de las acciones necesarias para aumentar y expandir sus poblaciones dentro de su área original de distribución, asegurar su presencia futura en el medio natural y alejar a la especie del peligro de extinción, en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 4 del Decreto 32/2004, de 27 de febrero, del Consell de la Generalitat, por el que se creó y regula el Catálogo Valenciano de Especies de Fauna Amenazadas, y en el artículo 31.3 de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres. Todo ello viene justificado por la situación y características de la especie que se detallan en el anexo II de esta disposición.

1.2. Corresponde a la Conselleria de Territorio y Vivienda, mediante la Dirección General de Gestión del Medio Natural, asegurar el cumplimiento del Plan de Recuperación de la Malvasia Cabeciblanca en la Comunidad Valenciana.

Article 2. Àmbit

El present decret s'aplicarà en tot el territori de la Comunitat Valenciana pel que fa a la protecció dels exemplars de l'espècie, i en les zones definides en el seu article 3 pel que fa a la protecció del seu hàbitat. La delimitació de les dites zones s'inclou com a annex I d'aquesta disposició.

Article 3. Àrees d'aplicació

Les mesures de protecció i regeneració de l'hàbitat previstes en el present pla s'aplicaran en els àmbits següents:

3.1. Àrees de conservació

Es consideren àrees de conservació de l'ànec capblanc a la Comunitat Valenciana aquelles zones que alberguen poblacions de l'espècie tant en època reproductora com en l'hivernant, de forma estable en el temps, i la preservació de les quals és de capital importància per a la conservació de l'espècie i la seua població a la Comunitat Valenciana. Són les següents:

– Parc Natural del Fondo: embassaments de Ponent i Llevant. Tolles SE i SW. Tolla N. Tolles del Canal i de Sendera de Sendrés. Tolla del Racó.

– Els Bassars-Clot de Galvany: part de la zona humida catalogada situada a l'est de la carretera nacional 332. (Acord de 10 de setembre de 2002, del Consell de la Generalitat, d'aprovació del Catàleg de Zones Húmedes de la Comunitat Valenciana).

3.2. Àrees de recuperació

Es consideren àrees de recuperació de l'ànec capblanc a la Comunitat Valenciana aquelles zones que han albergat exemplars de l'espècie tant en època reproductora com hivernant, de forma esporàdica i no continuada durant els últims anys i que posseeixen un hàbitat potencialment adequat per a l'espècie. Són les següents:

– Parc Natural del Fondo: zona de l'aiguamoll classificada de protecció especial ecològica segons el Decret 232/1994, de 8 de novembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar definitivament el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural del Fondo, i que no està comprés en la descrita en el punt 3.1.

– Hondo de Amorós: tota la zona humida inclosa en el Catàleg de zones humides de la Comunitat Valenciana (Acord de 10 de setembre de 2002, del Consell de la Generalitat, d'aprovació del Catàleg de Zones Húmedes de la Comunitat Valenciana).

– Els Bassars-Clot de Galvany: part de la zona humida catalogada situada a l'oest de la carretera nacional 332. (Acord de 10 de setembre del 2002, del Consell de la Generalitat, d'aprovació del Catàleg de Zones Húmedes de la Comunitat Valenciana).

– Parc Natural de les Salines de Santa Pola: part de l'aiguamoll la zona del qual està declarada de protecció especial ecològica segons el Decret 202/1994, de 13 de setembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar definitivament el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural de les Salines de Santa Pola.

3.3. Reserves de fauna

Conforme al que disposa el Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, es podran declarar reserves de fauna per a l'ànec capblanc els espais que, contenint un hàbitat potencialment adequat per a l'espècie, constituïsquen reductes aïllats, i es podrà dur a terme en aquestes les actuacions de conservació pertinents per a la recuperació de la població de l'espècie.

Article 4. Hàbitat de l'ànec capblanc

4.1. A l'efecte previst en els articles 26, 31 i 38.7 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, com també en l'article 9.2 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, pel qual es va crear i regula el Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenazades, en l'àmbit dels espais inclosos en l'article anterior, es defineix com a hàbitat de l'ànec capblanc el següent: zones palustres amb extensions d'aigües lliures permanents, semipermanents o temporals, dolços o salobres i alcalines, que presenten una profunditat menor de 300 cm.

Artículo 2. Ámbito

El presente Decreto será de aplicación en todo el territorio de la Comunidad Valenciana en lo que se refiere a la protección de los ejemplares de la especie, y en las zonas definidas en su artículo 3 en lo que se refiere a la protección de su hábitat. La delimitación de dichas zonas se incluye como anexo I de esta disposición.

Artículo 3. Áreas de aplicación

Las medidas de protección y regeneración del hábitat previstas en el presente Plan se aplicarán en los siguientes ámbitos:

3.1. Áreas de conservación

Se consideran áreas de conservación de la malvasía cabeciblanca en la Comunidad Valenciana aquellas zonas que albergan poblaciones de la especie tanto en época reproductora como invernante, de forma estable en el tiempo, y cuya preservación es de capital importancia para la conservación de la especie y su población en la Comunidad Valenciana. Son las siguientes:

– Parque Natural de El Hondo: embalses de Poniente y Levante. Charcas SE y SW. Charca N. Charcas del Canal y de Vereda de Sendrés. Charca de El Rincón.

– Els Bassars-Clot de Galvany: parte de la zona húmeda catalogada situada al este de la Carretera Nacional 332. (Acuerdo de 10 de septiembre de 2002, del Consell de la Generalitat, de aprobación del Catálogo de Zonas Húmedas de la Comunidad Valenciana).

3.2. Áreas de recuperación

Se consideran áreas de recuperación de la malvasía cabeciblanca en la Comunidad Valenciana aquellas zonas que han albergado ejemplares de la especie tanto en época reproductora como invernante, de forma esporádica y no continuada durante los últimos años y que poseen un hábitat potencialmente adecuado para la especie. Son las siguientes:

– Parque Natural de El Hondo: zona del humedal clasificada de protección especial ecológica según el Decreto 232/1994, de 8 de noviembre, del Consell de la Generalitat, por el que se aprobó definitivamente el Plan Rector de Uso y Gestión (PRUG) del Parque Natural de El Hondo, y que no está comprendido en la descrita en el punto 3.1.

– Hondo de Amorós: toda la zona húmeda incluida en el Catálogo de Zonas Húmedas de la Comunidad Valenciana (Acuerdo de 10 de septiembre de 2002, del Consell de la Generalitat, de aprobación del Catálogo de Zonas Húmedas de la Comunidad Valenciana).

– Els Bassars-Clot de Galvany: parte de la zona húmeda catalogada situada al oeste de la Carretera Nacional 332. (Acuerdo de 10 de septiembre de 2002, del Consell de la Generalitat, de aprobación del Catálogo de Zonas Húmedas de la Comunidad Valenciana).

– Parque Natural de Las Salinas de Santa Pola: parte del humedal cuya zona está declarada de protección especial ecológica según el Decreto 202/1994, de 13 de septiembre, del Consell de la Generalitat, por el que se aprobó definitivamente el Plan Rector de Uso y Gestión (PRUG) del Parque Natural de Las Salinas de Santa Pola.

3.3. Reservas de Fauna

Conforme a lo dispuesto en el Decreto 32/2004, de 27 de febrero, del Consell de la Generalitat, se podrán declarar reservas de fauna para la malvasía cabeciblanca los espacios que, conteniendo un hábitat potencialmente adecuado para la especie, constituyan reductos aislados, pudiéndose llevar a cabo en las mismas las actuaciones de conservación pertinentes para la recuperación de la población de la especie.

Artículo 4. Hábitat de la malvasía cabeciblanca

4.1. A los efectos previstos en los artículos 26, 31 y 38.7 de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de las Especies Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, así como en el artículo 9.2 del Decreto 32/2004, de 27 de febrero, del Consell de la Generalitat, por el que se creó y regula el Catálogo Valenciano de Especies de Fauna Amenazadas, en el ámbito de los espacios incluidos en el artículo anterior, se define como hábitat de la malvasía cabeciblanca el siguiente: zonas palustres con extensiones de aguas libres permanentes, semipermanentes o temporales, dulces o salobres y alcalinas, que presenten una profundidad menor de 300 cm.

4.2. A l'efecte de mantindre la presència continuada de l'espècie en les zones definides en l'article 3.1 d'aquest decret, es realitzaran les actuacions oportunes per a garantir, en períodes de sequera, l'aportació de cabals en les condicions de qualitat i quantitat necessàries per al manteniment de l'espècie.

Article 5. Règim de protecció de l'hàbitat

5.1. En les àrees de conservació definides en l'article 3.1 d'aquest decret, a més de la normativa específica existent per a la zona humida o la genèrica d'aplicació en les dites àrees, es prohibeix qualsevol actuació que pugui suposar una alteració de l'hàbitat amb el consegüent perjudici per a l'espècie i, en particular, s'estableix el següent règim d'usos:

- Es prohibeix l'activitat cinegètica.
- Es prohibeix l'activitat piscícola en tots aquells vedats que no posseïsquen un pla de gestió piscícola aprovat per l'administració (article 20 del Decret 232/1994, de 8 de novembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar definitivament el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural del Fondo). En els plans de gestió s'han de detallar de forma específica les mesures que tendeixen a conservar la població de l'ànec capblanc. Tots aquells titulars que posseïsquen un pla de gestió piscícola aprovat per l'administració han d'adaptar-ho, mitjançant renovació administrativa, a les condicions de conservació de l'espècie, en el termini de sis mesos a partir de la publicació del present decret.
- Les tasques de gestió de la vegetació perillacunar com ara la tallada, la crema, el desbrossament o qualsevol acció encaminada a eliminar o reduir la vegetació, es realitzaran en el període comprès entre l'1 d'octubre i el 31 de gener.
- La neteja del fons de les séquies i assarbs (neteges) s'efectuarà en el període comprès entre octubre i gener, ambdós mesos inclosos.

- Es prohibeix la utilització de qualsevol tipus d'herbicida per a l'eliminació de la vegetació de marges, camins i vegetació aquàtica o de ribera.

- Es prohibeixen els aterraments, abocaments de materials sòlids i líquids d'origen urbà, agrícola o industrial.

- Es prohibeix la introducció, el reforçament de les poblacions i el trasbals de les espècies següents: gambúsia (*Gambusia holbrooki*), carpa (*Cyprinus carpio*), carpi vermell (*Carassius auratus*), cranc de riu americà (*Procambarus clarckii*), i tortuga de la Florida (*Trachemys sp.*), com també qualsevol altra espècie exòtica de fauna i flora.

- Es prohibeix la dessecació, fins i tot temporal, de zones inundades, no autoritzada per la Conselleria de Territori i Habitatge.

- Queden prohibides les actuacions que ocasionen un canvi brusco en els nivells d'inundació en el període comprès entre l'1 de febrer i el 31 d'agost.

- Queda prohibida l'execució no autoritzada de qualsevol projecte o actuació que supose la modificació de les condicions de l'hàbitat de l'espècie o que pose en perill la qualitat d'aquest.

5.2. En les àrees de recuperació definides en l'article 3.2 d'aquest decret, a més de la normativa específica existent per a la zona humida o la genèrica d'aplicació en les dites àrees, es prohibeix qualsevol actuació que pugui suposar una alteració de l'hàbitat amb el consegüent perjudici per a l'espècie i, en particular, s'estableix el següent règim d'usos:

- L'activitat cinegètica i piscícola ha d'adaptar-se al que estableix el Decret 232/1994, de 8 de novembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural del Fondo, en els articles 19 i 20, i el Decret 202/1994, de 13 de setembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural de les Salines de Santa Pola, en els seus articles 21 i 22. Tots aquells titulars de drets cinegètics i piscícoles que tinguin la seua situació degudament autoritzada han d'adaptar els seus plans mitjançant renovació administrativa a les condicions de conservació de l'espècie. Aquells llocs no subjectes a les regulacions esmentades han de presentar els seus corresponents plans d'aprofitament per a poder continuar realitzant aquestes activitats, en un termini no superior a dotze mesos a partir de l'aprovació del present pla de recuperació.

4.2. A los efectos de mantener la presencia continuada de la especie en las zonas definidas en el artículo 3.1 de este decreto, se realizarán las actuaciones oportunas para garantizar, en periodos de sequia, el aporte de caudales en las condiciones de calidad y cantidad precisas para el mantenimiento de la especie.

Artículo 5. Régimen de protección del hábitat

5.1. En las áreas de conservación definidas en el artículo 3.1 de este decreto, además de la normativa específica existente para la zona húmeda o la genérica de aplicación en dichas áreas, se prohíbe cualquier actuación que pueda suponer una alteración del hábitat con el consiguiente perjuicio para la especie y, en particular, se establece el siguiente régimen de usos:

- Se prohíbe la actividad cinegética.
- Se prohíbe la actividad piscícola en todos aquellos cotos que no posean un plan de gestión piscícola aprobado por la administración (artículo 20 del Decreto 232/1994, de 8 de noviembre, del Consell de la Generalitat, por el que se aprobó definitivamente el Plan Rector de Uso y Gestión (PRUG) del Parque Natural de El Hondo). En los planes de gestión se deberán detallar de forma específica las medidas tendientes a conservar la población de la malvasia cabeciblanca. Todos aquellos titulares que posean un plan de gestión piscícola aprobado por la administración deberán adaptarlo, mediante renovación administrativa, a las condiciones de conservación de la especie, en el plazo de seis meses a partir de la publicación del presente Decreto.
- Las labores de gestión de la vegetación perillacunar tales como corta, quema, desbroce o cualquier acción encaminada a eliminar o reducir la vegetación, se realizarán en el periodo comprendido entre el 1 de octubre y el 31 de enero.
- La limpieza del fondo de las acequias y azarbes (mondas) se efectuará en el periodo comprendido entre octubre y enero, ambos meses incluidos.

- Se prohíbe la utilización de cualquier tipo de herbicida para la eliminación de la vegetación de márgenes, caminos y vegetación acuática o de ribera.

- Se prohíben los aterramientos, vertidos de materiales sólidos y líquidos de origen urbano, agrícola o industrial.

- Se prohíbe la introducción, el reforzamiento de las poblaciones y el trasiego de las siguientes especies: gambusia (*Gambusia holbrooki*), carpa (*Cyprinus carpio*), carpiñ (*Carassius auratus*), cangrejo americano (*Procambarus clarckii*), y galápago de Florida (*Trachemys sp.*), así como cualquier otra especie exòtica de fauna y flora.

- Se prohíbe la desecación, incluso temporal, de zonas inundadas, no autorizada por la Conselleria de Territorio y Vivienda.

- Quedan prohibidas las actuaciones que ocasionen un cambio brusco en los niveles de inundación en el periodo comprendido entre el 1 de febrero y el 31 de agosto.

- Queda prohibida la ejecución no autorizada de cualquier proyecto o actuación que suponga la modificación de las condiciones del hábitat de la especie o que ponga en peligro la calidad del mismo.

5.2. En las áreas de recuperación definidas en el artículo 3.2 de este decreto, además de la normativa específica existente para la zona húmeda o la genérica de aplicación en dichas áreas, se prohíbe cualquier actuación que pueda suponer una alteración del hábitat con el consiguiente perjuicio para la especie y, en particular, se establece el siguiente régimen de usos:

- La actividad cinegética y piscícola deberá adaptarse a lo establecido en el Decreto 232/1994, de 8 de noviembre, del Consell de la Generalitat, por el que se aprobó el Plan Rector de Uso y Gestión (PRUG) del Parque Natural de El Hondo, en sus artículos 19 y 20, y el Decreto 202/1994, de 13 de septiembre, del Consell de la Generalitat, por el que se aprobó el Plan Rector de Uso y Gestión (PRUG) del Parque Natural de Las Salinas de Santa Pola, en sus artículos 21 y 22. Todos aquellos titulares de derechos cinegéticos y piscícolas que tengan su situación debidamente autorizada deberán adaptar sus planes mediante renovación administrativa a las condiciones de conservación de la especie. Aquellos lugares no sujetos a las regulaciones citadas deberán presentar sus correspondientes planes de aprovechamiento para poder seguir realizando dichas actividades, en un plazo no superior a doce meses a partir de la aprobación del presente plan de recuperación.

– Les tasques de gestió de la vegetació perillacunar definides com la tallada, la crema, el desbrossament o qualsevol acció encaminada a eliminar o reduir la vegetació, es realitzaran en el període comprès entre l'1 d'octubre i el 31 de gener.

– La neteja del fons de les séquies i assarbs (neteges) s'efectuarà en el període comprès entre setembre i gener, ambdós mesos inclosos.

– Es prohibeix la utilització de qualsevol tipus d'herbicida per a l'eliminació de la vegetació de marges, camins i vegetació aquàtica o de ribera.

– Queda prohibida la introducció, el reforçament de les poblacions i el trasbals de les espècies següents: gambúsia, carpa, carpi vermell, com també del cranc de riu americà, tortuga de Florida i de qualsevol altra espècie exòtica de fauna i flora.

– Es prohibeixen els aterraments, abocaments de materials sòlids i líquids d'origen urbà, agrícola o industrial.

5.3. En les reserves de fauna per a l'ànec capblanc a què es refereix l'article 3.1.3, la normativa aplicable serà, com a mínim, la que figure en les normes de protecció aprovades en la seua declaració o, si no n'hi ha, la continguda en l'article 5.1.

5.4. Amb independència de la tramitació a què estiguera subjecta, l'avaluació ambiental (informe, estimació o declaració d'impacte ambiental o altres) de qualssevol actuacions, plans o projectes que, per les seues característiques o ubicació, puguen afectar les àrees definides en l'article 3, ha d'avaluar amb especial atenció els efectes que sobre la conservació de l'ànec capblanc poden derivar-se de la realització del projecte, com també mencionar expressament, en la declaració corresponent, l'efecte previst sobre les poblacions de l'espècie.

Aquelles actuacions o projectes que no s'executen directament en les zones descrites en l'article 3, però que previsiblement tinguen un efecte alterador de les condicions naturals d'aquests enclavaments, també han de ser avaluats. En especial, s'han d'avaluar amb major interès, per l'efecte sobre l'hàbitat i poblacions de l'espècie, els següents projectes tipus:

– Posada en marxa de plans d'actuació agrícola que suposen modificació de sistemes de regs, desviacions de canals o séquies, canalitzacions i, en general, totes aquelles actuacions que puguen modificar el funcionament hídric de l'espai.

– Posada en marxa de plans de defensa contra inundacions que afecten l'hàbitat o les seues condicions hídriques, instal·lació de bombes de drenatge, modificació de cursos d'aigua o canalitzacions.

– Bombaments, drenatges, o instal·lació de qualsevol dispositiu que facilite la dessecació del terreny, incloent l'extracció d'aigua amb fins agrícoles o altres.

5.5. En el cas de les àrees establides en l'article 3 l'àmbit de les quals es trobe inclòs en el d'un espai natural protegit que compte amb Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals o Pla Rector d'Ús i Gestió en vigor, les determinacions d'aquest decret tindran caràcter complementari, en especial per a aquells aspectes que no hagen sigut objecte específic de regulació en aquests plans. En el cas que l'espai protegit no compte amb normativa aprovada o aquesta es trobe en procés de revisió, els plans corresponents han d'incorporar les determinacions d'aquest decret.

Article 6. Règim de protecció dels exemplars

6.1. D'acord amb el que preveu l'article 31 de la Llei 4/1989, de 27 de març, i en l'article 9 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, queda prohibit, amb caràcter general, posseir, transportar, vendre, exposar per a la venda, importar o exportar exemplars vius o morts, inclosos els seus ous, i qualsevol activitat realitzada amb l'objecte de matar-los, capturar-los i perseguir-los.

6.2. Les altres espècies del gènere *Oxyura* queden també sotmeses a aquesta prohibició pel que fa a la possessió, el transport, la venda, l'exposició per a la venda, la importació o l'exportació d'exemplars vius o morts, inclosos els seus ous. Els individus de l'espècie ànec de Jamaica *Oxyura jamaicensis* que s'instal·len en qualsevol hàbitat de la Comunitat Valenciana seran objecte d'una eliminació selectiva, i durà a terme la tutela d'aquesta acció la Conselleria de Territori i Habitatge.

– Las labores de gestión de la vegetación perillagunar definidas como corta, quema, desbroce o cualquier acción encaminada a eliminar o reducir la vegetación, se realizarán en el periodo comprendido entre el 1 de octubre y el 31 de enero.

– La limpieza del fondo de las acequias y azarbes (mondas) se efectuará en el periodo comprendido entre septiembre y enero, ambos meses incluidos.

– Se prohíbe la utilización de cualquier tipo de herbicida para la eliminación de la vegetación de márgenes, caminos y vegetación acuática o de ribera.

– Queda prohibida la introducción, el reforzamiento de las poblaciones y el trasiego de las siguientes especies: gambusia, carpa, carpín, así como del cangrejo americano, galápagos de Florida y de cualquier otra especie exótica de fauna y flora.

– Se prohíben los aterramientos, vertidos de materiales sólidos y líquidos de origen urbano, agrícola o industrial.

5.3. En las reservas de fauna para la malvasía cabeciblanca a que se refiere el artículo 3.1.3, la normativa aplicable será, como mínimo, la que figure en las normas de protección aprobadas en su declaración o, en su defecto, la contenida en el artículo 5.1.

5.4. Con independencia de la tramitación a que estuviese sujeta, la evaluación ambiental (informe, estimación o declaración de impacto ambiental u otras) de cualesquiera actuaciones, planes o proyectos que, por sus características o ubicación, pudieran afectar a las áreas definidas en el artículo 3, deberá evaluar con especial atención los efectos que sobre la conservación de la malvasía cabeciblanca pudieran derivarse de la realización del proyecto, así como mencionar expresamente, en la declaración correspondiente, el efecto previsto sobre las poblaciones de la especie.

Aquellas actuaciones o proyectos que no se ejecuten directamente en las zonas descritas en el artículo 3, pero que previsiblemente tengan un efecto alterador de las condiciones naturales de dichos enclaves, también deberán ser evaluados. En especial, se deberán evaluar con mayor interés, por el efecto sobre el hábitat y poblaciones de la especie, los siguientes proyectos tipo:

– Puesta en marcha de planes de actuación agrícola que supongan modificación de sistemas de riegos, desvíos de canales o acequias, canalizaciones y, en general, todas aquellas actuaciones que puedan modificar el funcionamiento hídrico del espacio.

– Puesta en marcha de planes de defensa contra inundaciones que afecten al hábitat o sus condiciones hídricas, instalación de bombas de drenaje, modificación de cursos de agua o canalizaciones.

– Bombeos, drenajes, o instalación de cualquier dispositivo que facilite la dessecación del terreno, incluyendo la extracción de agua con fines agrícolas u otros.

5.5. En el caso de las áreas establecidas en el artículo 3 cuyo ámbito se encuentre incluido en el de un espacio natural protegido que cuente con un Plan de Ordenación de los Recursos Naturales y/o Plan Rector de Uso y Gestión en vigor, las determinaciones de este decreto tendrán carácter complementario, en especial para aquellos aspectos que no hayan sido objeto específico de regulación en tales planes. En el caso de que el espacio protegido no cuente con normativa aprobada o ésta se encuentre en proceso de revisión, los planes correspondientes deberán incorporar las determinaciones de este decreto.

Artículo 6. Régimen de protección de los ejemplares

6.1. Conforme a lo previsto en el artículo 31 de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, y en el artículo 9 del Decreto 32/2004, de 27 de febrero, del Consell de la Generalitat, queda prohibido, con carácter general, poseer, transportar, vender, exponer para la venta, importar o exportar ejemplares vivos o muertos, incluidos sus huevos, y cualquier actividad realizada con el objeto de darles muerte, capturarlos y perseguirlos.

6.2. Las demás especies del género *Oxyura* quedan también sometidas a esta prohibición en lo concerniente a posesión, transporte, venta, exposición para la venta, importación o exportación de ejemplares vivos o muertos, incluidos sus huevos. Los individuos de la especie malvasía canela *Oxyura jamaicensis* que se instalen en cualquier hábitat de la Comunidad Valenciana serán objeto de una eliminación selectiva, llevando a cabo la tutela de dicha acción la Conselleria de Territorio y Vivienda.

6.3. La tinença d'exemplars i restes només s'autoritzarà amb fins educatius o d'investigació. Aquesta autorització exclourà expressament la cessió a tercer i l'alliberament en el medi natural.

6.4. La captura d'exemplars en el medi natural amb fins d'investigació s'autoritzarà únicament quan estiga orientada directament a la conservació de l'espècie.

Article 7. Mesures de restauració de l'hàbitat

7.1. Per a recuperar la presència de l'espècie dins de la seua àrea de distribució potencial, la Generalitat executarà projectes de restauració de l'hàbitat en àrees que reunisquen les característiques definides en l'article 3.

7.2. Si no existeix disponibilitat de terrenys, es procedirà a l'adquisició d'aquests.

Article 8. Plans d'acció

8.1. El Pla de recuperació es desenvoluparà mitjançant successius plans d'acció que, per períodes de vigència no superiors a cinc anys, concretaran els objectius que s'han d'aconseguir i les actuacions i mitjans necessaris per a la seua aplicació.

8.2. El contingut d'aquests plans serà:

– Anàlisi de la situació de l'espècie, distribució, estat de les poblacions, estat de conservació del seu hàbitat, amenaces i avaluació de les actuacions de conservació executades prèviament.

– Desenvolupament del programa de conservació de l'hàbitat i de les poblacions, amb determinació de les mesures que s'han d'adoptar i competències per al seu compliment.

– Desenvolupament del programa de restauració de l'hàbitat, amb indicació de les zones preferents d'actuació.

– Desenvolupament del programa de restauració de poblacions, s'inclou el de cria en captivitat de l'espècie, en cas de considerar-se necessari.

– Prioritats d'investigació científica i tècnica.

– Desenvolupament del programa de comunicació i educació ambiental.

– Desenvolupament del programa de participació, amb detall dels mecanismes necessaris per a fomentar-la.

– Desenvolupament del programa d'actuació amb indicació del calendari i fases d'execució, relació amb altres administracions, establiment d'acords i convenis, mesures legals i administratives complementàries, i instruments financers requerits.

– Programa de seguiment: mesures de control del compliment del pla i dels seus objectius.

Article 9. Execució dels plans

9.1. Els plans d'acció seran redactats per la Direcció General de Gestió del Medi Natural i aprovats per resolució del conseller de Territori i Habitatge, amb un informe previ favorable de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació.

9.2. Als efectes de coordinar la seua execució, la Direcció General de Gestió del Medi Natural designarà un tècnic per a realitzar el seguiment de totes les accions i els objectius establits. També ha de contrastar la vigència del Pla de recuperació i l'eficàcia de les mesures dutes a terme dins del Pla d'acció. Així mateix, serà el responsable de la coordinació amb el Grup de Treball de l'ànec capblanc que pertany al Comitè de Fauna i Flora del Ministeri de Medi Ambient, com també de proposar la realització de totes aquelles actuacions de conservació a la Comunitat Valenciana dins del que s'establisca després de l'aprovació de l'Estratègia nacional per a la conservació de l'espècie.

Article 10. Participació

10.1. La Generalitat facilitarà la participació d'entitats públiques i privades en l'execució dels plans d'acció per a la conservació d'aquesta espècie. Es consideraran prioritàries les propostes de les entitats l'àmbit d'actuació de les quals incloga les àrees descrites en els articles 3.1 i 3.2.

10.2. Podran ser subvencionades les inversions relacionades amb actuacions previstes en aquest decret o en els plans d'acció.

6.3. La tenencia de ejemplares y restos sólo se autorizará con fines educativos o de investigación. Esta autorización excluirá expresamente la cesión a terceros y la liberación en el medio natural.

6.4. La captura de ejemplares en el medio natural con fines de investigación se autorizará únicamente cuando esté orientada directamente a la conservación de la especie.

Artículo 7. Medidas de restauración del hábitat

7.1. Para recuperar la presencia de la especie dentro de su área de distribución potencial, la Generalitat ejecutará proyectos de restauración del hábitat en áreas que reúnan las características definidas en el artículo 3.

7.2. De no existir disponibilidad de terrenos, se procederá a la adquisición de los mismos.

Artículo 8. Planes de Acción

8.1. El Plan de Recuperación se desarrollará mediante sucesivos Planes de Acción que, por periodos de vigencia no superiores a cinco años, concretarán los objetivos a alcanzar y las actuaciones y medios necesarios para su aplicación.

8.2. El contenido de estos Planes será:

– Análisis de la situación de la especie, distribución, estado de las poblaciones, estado de conservación de su hábitat, amenazas y evaluación de las actuaciones de conservación ejecutadas previamente.

– Desarrollo del programa de conservación del hábitat y de las poblaciones, con determinación de las medidas a adoptar y competencias para su cumplimiento.

– Desarrollo del programa de restauración del hábitat, con indicación de las zonas preferentes de actuación.

– Desarrollo del programa de restauración de poblaciones, incluyendo el de cría en cautividad de la especie, en caso de considerarse necesario.

– Prioridades de investigación científica y técnica.

– Desarrollo del programa de comunicación y educación ambiental.

– Desarrollo del programa de participación, con detalle de los mecanismos necesarios para fomentarla.

– Desarrollo del programa de actuación con indicación del calendario y fases de ejecución, relación con otras Administraciones, establecimiento de acuerdos y convenios, medidas legales y administrativas complementarias, e instrumentos financieros requeridos.

– Programa de seguimiento: medidas de control del cumplimiento del Plan y de sus objetivos.

Artículo 9. Ejecución de los Planes

9.1. Los Planes de Acción serán redactados por la Dirección General de Gestión del Medio Natural y aprobados por Resolución del conseller de Territorio y Vivienda, previo informe favorable de la Conselleria de Economía, Hacienda y Empleo.

9.2. A los efectos de coordinar su ejecución, la Dirección General de Gestión del Medio Natural designará a un técnico para realizar el seguimiento de todas las acciones y objetivos establecidos. También deberá contrastar la vigencia del Plan de Recuperación y la eficacia de las medidas llevadas a cabo dentro del Plan de Acción. Asimismo, será el responsable de la coordinación con el Grupo de Trabajo de la malvasía cabeciblanca perteneciente al Comité de Fauna y Flora del Ministerio de Medio Ambiente, así como de proponer la realización de todas aquellas actuaciones de conservación en la Comunidad Valenciana dentro de lo que se establezca tras la aprobación de la Estrategia Nacional para la conservación de la especie.

Artículo 10. Participación

10.1. La Generalitat facilitarà la participació de entidades públicas y privadas en la ejecución de los Planes de Acción para la conservación de esta especie. Se considerarán prioritarias las propuestas de las entidades cuyo ámbito de actuación incluya las áreas descritas en los artículos 3.1 y 3.2.

10.2. Podrán ser subvencionadas las inversiones relacionadas con actuaciones previstas en este decreto o en los Planes de Acción.

Article 11. Autoritzacions i excepcions

11.1. Les autoritzacions a què es refereixen els articles 5 i 6 han de ser emeses per la Direcció General de Gestió del Medi Natural, de la Conselleria de Territori i Habitatge. Aquestes autoritzacions s'emetran en el termini màxim de tres mesos des de la data de recepció de la sol·licitud, i serà positiu el silenci administratiu, en tot cas.

11.2. En el cas d'àrees de conservació, àrees de recuperació o reserves de l'àncac capblanc compreses en l'àmbit d'espais naturals protegits, llocs de la xarxa Natura 2000 i zones humides catalogades, les autoritzacions a què es refereixen els articles 5.1 i 5.2 comptaran amb informe previ emès per l'òrgan responsable de la gestió de l'espai corresponent.

11.3. El règim d'excepció al marc general de protecció establert en aquest decret serà el previst en l'article 13 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat. La resolució de les autoritzacions excepcionals previstes en aquest correspondran a la Direcció General de Gestió del Medi Natural.

Article 12. Règim sancionador

El règim sancionador en la matèria regulada en el present decret serà l'establert en el títol VI de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, i en la Llei 11/1994, de 27 de desembre, de la Generalitat, d'Espais Naturals Protegits de la Comunitat Valenciana, en relació amb els articles 17 i 18 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, pel qual es va crear i regula el Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenaçades.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Es faculta el conseller de Territori i Habitatge per a dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament i l'aplicació del present decret.

Segona

El present decret entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Castelló de la Plana, 13 de maig de 2005

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

El conseller de Territori i Habitatge,
RAFAEL BLASCO CASTANY

Artículo 11. Autorizaciones y excepciones

11.1. Las autorizaciones a las que se refieren los artículos 5 y 6 deberán ser emitidas por la Dirección General de Gestión del Medio Natural, de la Conselleria de Territorio y Vivienda. Dichas autorizaciones se emitirán en el plazo máximo de tres meses desde la fecha de recepción de la solicitud, siendo positivo el silencio administrativo, en todo caso.

11.2. En el caso de áreas de conservación, áreas de recuperación o reservas de la malvasía cabeciblanca comprendidas en el ámbito de espacios naturales protegidos, lugares de la Red Natura 2000 y zonas húmedas catalogadas, las autorizaciones a que se refieren los artículos 5.1 y 5.2 contarán con informe previo emitido por el órgano responsable de la gestión del espacio correspondiente.

11.3. El régimen de excepción al marco general de protección establecido en este decreto será el previsto en el artículo 13 del Decreto 32/2004, de 27 de febrero, del Consell de la Generalitat. La resolución de las autorizaciones excepcionales previstas en el mismo corresponderán a la Dirección General de Gestión del Medio Natural.

Artículo 12. Régimen sancionador

El régimen sancionador en la materia regulada en el presente Decreto será el establecido en el título VI de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, y en la Ley 11/1994, de 27 de diciembre, de la Generalitat, de Espacios Naturales Protegidos de la Comunidad Valenciana, en relación con los artículos 17 y 18 del Decreto 32/2004, de 27 de febrero, del Consell de la Generalitat, por el que se creó y regula el Catálogo Valenciano de Especies de Fauna Amenazadas.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Se faculta al conseller de Territorio y Vivienda para dictar las disposiciones necesarias para el desarrollo y aplicación del presente decreto.

Segunda

El presente decreto entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

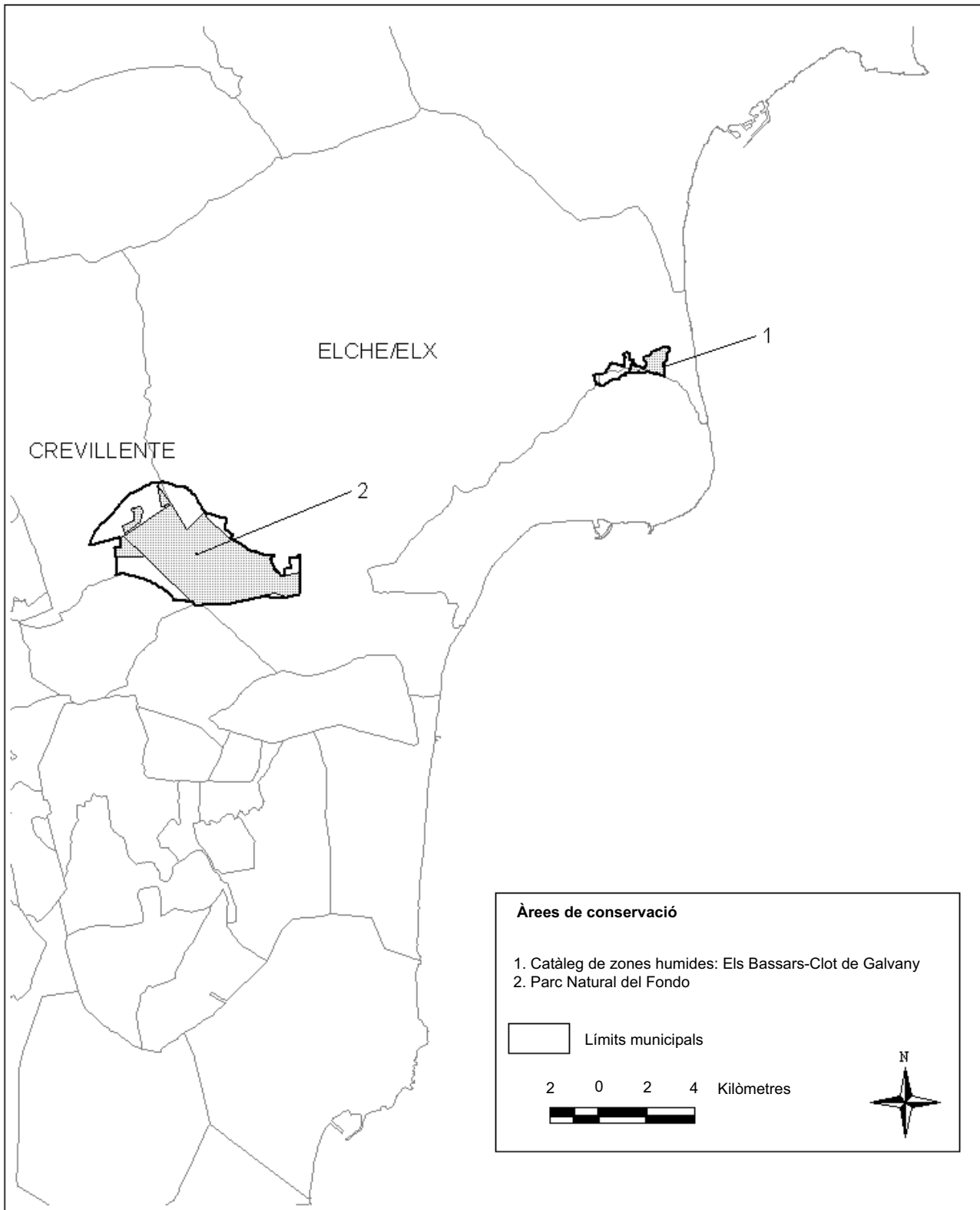
Castellón de la Plana, 13 de mayo de 2005

El presidente de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

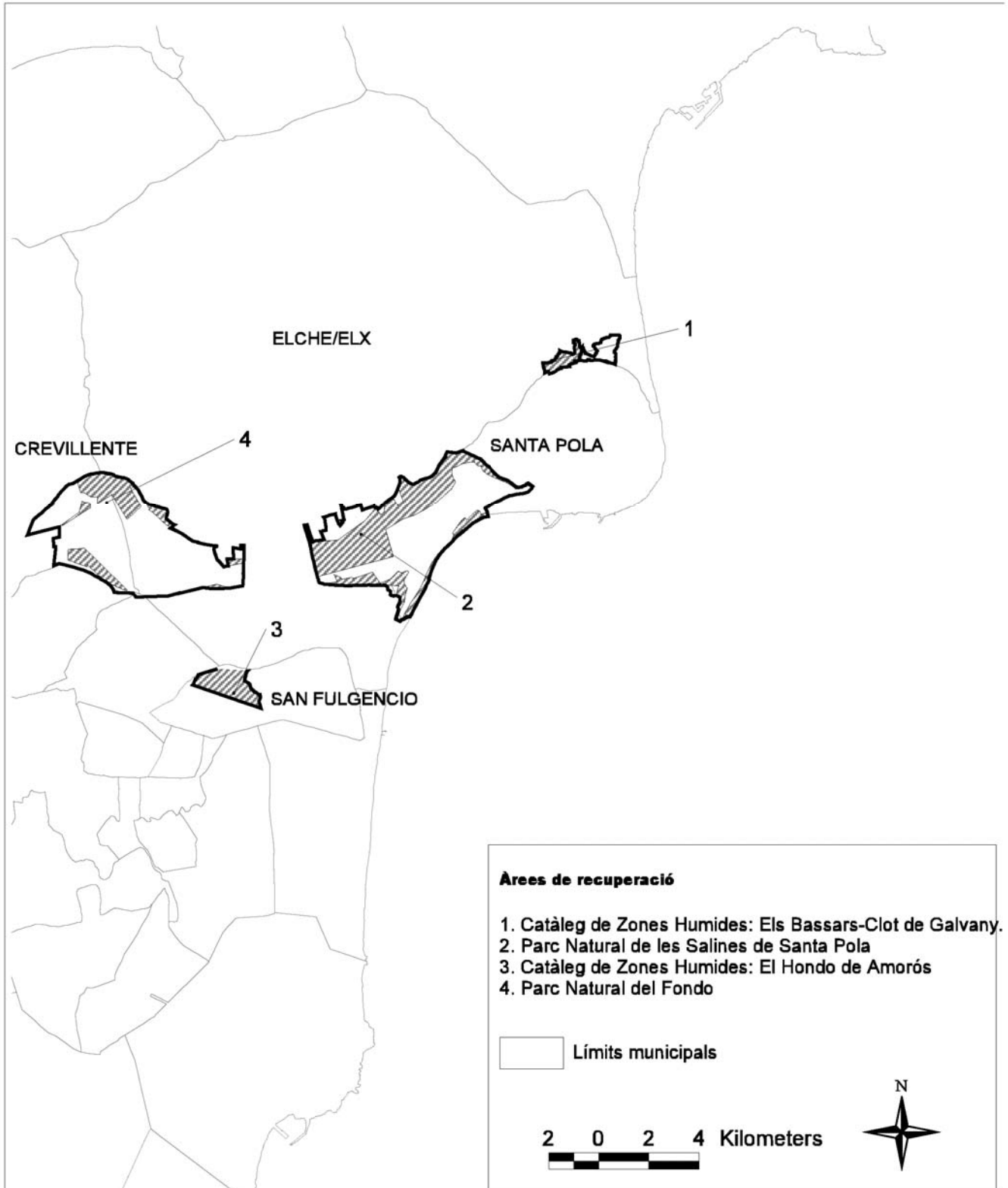
El conseller de Territorio y Vivienda,
RAFAEL BLASCO CASTANY

ANEXO I / ANNEX I. CARTOGRAFIA

ÀREES DE CONSERVACIÓ

ÀREES DE RECUPERACIÓ

ANNEX II

1. Anàlisi de la situació actual de l'espècie

1.1. Distribució geogràfica general

L'espècie presenta una distribució actualment molt fragmentada, i s'extingeix com a reproductora en alguns països durant les últimes dècades del segle XX (França, Itàlia, Iugoslàvia, Hongria, Albània, Grècia, Romania, Azerbaidjan, Egipte i Israel). Les divisions entre les poblacions biogeogràfiques de l'ànec capblanc són poc conegudes, encara que poden distingir-se dues poblacions generals:

1. Una primera població d'Àsia central i oriental amb caràcter essencialment migratori, nidificant principalment en el nord de Kazakhstan, el sud de Rússia i Mongòlia, i hivernant de forma més usual a Europa oriental i Pakistan.

2. Una població resident a Europa occidental i el nord d'Àfrica, probablement amb un ampli rang de distribució fins a 1850-1930. No obstant això, en l'actualitat roman durant tot l'any principalment a Espanya, però també amb cert nombre a Algèria i Tunis. En la Península Ibèrica ha ampliat considerablement la seua àrea de distribució cap a l'est i el nord des de 1980, ocupant València i Castella-la Manxa des dels seus nuclis originals d'Andalusia. Ha sigut reintroduïda des de captivitat a l'illa de Mallorca.

En definitiva, mentre la població occidental es caracteritza pel seu sedentarisme, l'oriental essencialment pel seu caràcter migratori, i es desplaça longitudinalment entre regions de l'estació freda a la càlida. A Espanya, encara que les aus poden concentrar-se en certs llocs durant l'hivern (generalment els més grans i de caràcter més permanent), passen a altres localitats més idònies per a la cria durant el període reproductor, no existint una direccionalitat clara en els trasbalsos interestacionals.

Segons les dades disponibles, històricament l'ànec capblanc s'ha constituït com una espècie present principalment de forma regular a Andalusia (amb el seu nucli més important fincat en els marenys del Guadalquivir), encara que apareixen també en altres regions ibèriques, però probablement poc abundant, destacant l'excepcional de les seues observacions.

Tot i que encara existien referències ambigües per a mitjan del segle XX, les primeres dades numèriques disponibles per a la població espanyola es van correspondre amb les de la dècada dels 50 de la passada centúria, format per uns 400 exemplars en els marenys del Guadalquivir. Gràcies a les mesures de conservació adoptades i unes favorables condicions hídriques en les llacunes on es distribuïa l'espècie, es va donar un creixement i una expansió vertiginosa de la població, des dels 667 individus empadronats com a màxim en 25 llacunes durant 1995, als 4.489 comptabilitzats en el doble de localitats durant 2000.

Malgrat la vertiginosa recuperació de l'espècie en els últims anys, la major part de la seua població ha quedat concentrada en un o molt pocs aiguamolls.

1.2. Distribució detallada a la Comunitat Valenciana

Pel fet que el nucli original de la població d'ànec capblanc a Espanya es trobava en els marenys del Guadalquivir durant el segle XIX, no és fins a anys posteriors, i amb l'expansió d'exemplars des dels marenys, quan comencen a observar-se ànecs fora de l'àmbit andalús. En aquest sentit, la primera cita referent a l'espècie a la Comunitat Valenciana és la captura d'un exemplar mascle el 25 de febrer de 1916 a l'Albufera. Posteriorment, es va descriure la caça de tres i dos exemplars en la mateixa localitat durant setembre de 1941 i 1942 respectivament, com també la caça d'un al desembre de 1959 en el Fondo d'Elx-Crevillent. A partir de l'increment poblacional i l'expansió experimentada per l'ànec capblanc després del mínim històric de 1977, progressivament van tornar a ocupar-se nous aiguamolls per diferents zones de la geografia espanyola, o bé antigament abandonats per l'ànec o colonitzats en primera ocasió. Va ser llavors quan va aparèixer una altra vegada l'espècie a la Comunitat Valenciana. Concretament, la primera dada nova coneguda de presència llevantina de l'ànec capblanc (SEO Albufera) es va correspondre, a l'octubre de 1990, amb sis exemplars jòvens observats al Fondo (Alacant). Des de llavors, l'anàtid va anar augmentant els seus efectius gradualment en la zona, i és des de llavors ja la seua presència contínua de forma quasi ininterrompuda. No obstant això, l'espècie va ubicar els seus efectius en un o molt pocs aiguamolls llevantins

ANEXO II

1. Análisis de la situación actual de la especie

1.1. Distribución geográfica general

La especie presenta una distribución actualmente muy fragmentada, extinguiéndose como reproductora en algunos países durante las últimas décadas del siglo XX (Francia, Italia, Yugoslavia, Hungría, Albania, Grecia, Rumanía, Azerbaijón, Egipto e Israel). Las divisiones entre las poblaciones biogeográficas de la malvasía cabeciblanca son poco conocidas, aunque pueden distinguirse dos poblaciones generales:

1. Una primera población de Asia Central y Oriental con carácter esencialmente migratorio, nidificando principalmente en el norte de Kazakhstan, el sur de Rusia y Mongolia, e inverna de forma más usual en Europa Oriental y Pakistán.

2. Una población residente en Europa Occidental y norte de África, probablemente con un amplio rango de distribución hasta 1850-1930. No obstante, en la actualidad permanece durante todo el año principalmente en España, pero también con cierto número en Argelia y Túnez. En la Península Ibérica ha ampliado considerablemente su área de distribución hacia el este y el norte desde 1980, ocupando Valencia y Castilla-La Mancha desde sus núcleos originales de Andalucía. Ha sido reintroducida desde cautividad en la isla de Mallorca.

En definitiva, mientras la población occidental se caracteriza por su sedentarismo, la oriental lo es esencialmente por su carácter migratorio, desplazándose latitudinalmente entre regiones de la estación fría a la cálida. En España, aunque las aves pueden concentrarse en ciertos lugares durante el invierno (generalmente los de mayor tamaño y de carácter más permanente), pasan a otras localidades más idóneas para la cria durante el período reproductor, no existiendo una direccionalidad clara en los trasiegos inter estacionales.

En función de los datos disponibles, históricamente la malvasía cabeciblanca se ha constituido como una especie presente principalmente de forma regular en Andalucía (con su núcleo más importante afincado en las Marismas del Guadalquivir), aunque apareciendo también en otras regiones ibéricas, pero probablemente poco abundante, destacando lo excepcional de sus observaciones.

Aunque aún existían referencias ambiguas para mediados del siglo XX, los primeros datos numéricos disponibles para la población española se correspondieron con los de la década de los 50 de la pasada centuria, compuesto por unos 400 ejemplares en las Marismas del Guadalquivir. Gracias a las medidas de conservación adoptadas y unas favorables condiciones hídricas en las lagunas donde se distribuía la especie, se dio un crecimiento y una expansión vertiginosa de la población, desde los 667 individuos censados como máximo en 25 lagunas durante 1995, a los 4.489 contabilizados en el doble de localidades durante 2000.

A pesar de la vertiginosa recuperación de la especie en los últimos años, la mayor parte de su población ha quedado concentrada en uno o muy pocos humedales.

1.2. Distribución detallada en la Comunidad Valenciana

Debido a que el núcleo original de la población de malvasía cabeciblanca en España se hallaba en las Marismas del Guadalquivir durante el siglo XIX, no es hasta años posteriores, y con la expansión de ejemplares desde las marismas, cuando comienzan a observarse malvasías fuera del ámbito andaluz. En este sentido, la primera cita referente a la especie en la Comunidad Valenciana es la captura de un ejemplar macho el 25 de febrero de 1916 en la Albufera. Posteriormente, se describieron la caza de tres y dos ejemplares en la misma localidad durante septiembre de 1941 y 1942 respectivamente, así como la caza de uno en diciembre de 1959 en El Hondo de Elche-Crevillent. A partir del incremento poblacional y la expansión experimentada por la malvasía cabeciblanca tras el mínimo histórico de 1977, progresivamente volvieron a ocuparse nuevos humedales por diferentes zonas de la geografia española, o bien antiguamente abandonados por el pato, o colonizados en primera ocasión. Fue entonces cuando apareció otra vez la especie en la Comunidad Valenciana. Concretamente, el primer dato nuevo conocido de presencia levantina de la malvasía cabeciblanca (SEO Albufera) se correspondió, en octubre de 1990, con seis ejemplares jóvenes observados en El Hondo (Alicante). Desde entonces, la anátida fue aumentando sus efectivos paulatinamente en la zona, siendo desde entonces ya su presencia continua de forma casi ininterrompida. Sin embargo, la especie ubicó sus efectivos en uno o muy pocos humedales levantinos

Malgrat l'existència a la Comunitat Valenciana de relativa disponibilitat d'aiguamolls, tan sols un baix nombre d'ells pareix adequat per a ser utilitzat per part de l'ànec capblanc segons les seues característiques intrínseques. És per això que la presència d'aquesta espècie únicament ha sigut detectada fins a la data en 10 sistemes palustres de la Comunitat Valenciana (menys del 20% dels existents). Aquests es corresponen amb:

- El Parc Natural del Fondo.
- El Hondo de Amorós.
- Els Bassars-Clot de Galvany.
- El Parc Natural de les Salines de Santa Pola.
- La depuradora de Santa Pola.
- L'embassament d'Elx.
- La desembocadura del riu Segura.
- El Parc Natural de l'Albufera de Valencia.
- La Marjal dels Moros.
- La Desembocadura del riu Millars.

La major part d'ells estan concentrats a la costa d'Alacant, excepte els tres últims, ubicats a la província de València (2) i Castelló (l'últim).

1.3. Estat de la població de l'ànec capblanc i del seu hàbitat a la Comunitat Valenciana

Malgrat la nova arribada de l'ànec capblanc a les zones palustres de la Comunitat Valenciana, la seua contribució proporcional a l'abundància o al nombre de llacunes ocupades a Espanya no va ser molt important fins a finals de la dècada dels 90 del segle XX, representant un xicotet percentatge dels individus i les localitats amb presència de l'espècie a escala nacional (sempre menor al 20% del total).

El valor de cada un dels aiguamolls ocupats per l'espècie a la Comunitat Valenciana no és igual. Amb enorme diferència, el Parc Natural del Fondo és el lloc clau per a l'espècie. És l'aiguamoll amb la major població registrada a Europa occidental, i on l'espècie cria de forma regular en un major període de temps en tota la Comunitat Valenciana. Sens dubte, fruit d'un efecte "font" per part del Parc Natural del Fondo, s'ha produït la colonització que fins ara es pot considerar el segon aiguamoll en importància per a l'espècie a la Comunitat Valenciana. Es tracta del Clot de Galvany, amb presència regular de l'espècie des de 2001 i cria continuada des de 2002.

A causa de la importància poblacional que presenta el Parc Natural del Fondo per a l'ànec, en relació amb la que es presenta en la resta d'aiguamolls on apareix, l'evolució de la població en aquest aiguamoll representa pràcticament la de la Comunitat Valenciana. La recuperació poblacional d'aquesta au en el Parc Natural del Fondo, es tracta d'una espècie en perill d'extinció, es pot considerar espectacular, perquè s'ha passat d'escassos exemplars l'any 1990, a 4.035 exemplars a l'agost de 2000. Així mateix, s'ha passat de la primera dada de cria en aquest aiguamoll amb una parella en 1991, a 120 parelles l'any 2000.

L'ànec capblanc ha aparegut en l'Hondo de Amorós (terme municipal de San Fulgencio, Alacant) a partir de 1996, i s'ha assentat de forma més o menys sovint i s'ha reproduït quan les condicions hídriques són adequades, com va ocórrer en 1997, 2001 i 2002.

Amb presència irregular de l'espècie des de 1994, i fins i tot una cita de cria puntual en 1995, el Parc Natural de les Salines de Santa Pola només registra cites de l'espècie quan les condicions del Parc Natural del Fondo no són adequades, i part de la població assentada busca refugi en aquest parc.

En la resta d'aiguamolls l'aparició de l'espècie es pot considerar erràtica.

1.4. Amenaces de la població de l'ànec capblanc i del seu hàbitat a la Comunitat Valenciana

Els factors determinants de l'actual situació de l'ànec capblanc a la Comunitat Valenciana són els següents:

1.4.1. Alteració de l'hàbitat de l'espècie

- Pèrdua de la qualitat de l'hàbitat: l'elevada concentració de la població en un únic aiguamoll la fa molt vulnerable davant de qualsevol modificació o situació crítica d'aquest ecosistema. La pèrdua en la qualitat de l'hàbitat en El Fondo està provocant fortes fluctuacions

Pese a la existencia en la Comunidad Valenciana de relativa disponibilidad de humedales, tan solo un bajo número de ellos parece ser adecuado para ser utilizado por parte de la malvasía cabeciblanca según sus características intrínsecas. Es por ello que la presencia de esta especie únicamente ha sido detectada hasta la fecha en 10 sistemas palustres de la Comunidad Valenciana (menos del 20% de los existentes). Los mismos se corresponden con:

- El Parque Natural de El Hondo.
- El Hondo de Amorós.
- Els Bassars-Clot de Galvany.
- El Parque Natural de Las Salinas de Santa Pola.
- La depuradora de Santa Pola.
- El embalse de Elche.
- La desembocadura del río Segura.
- El Parque Natural de l'Albufera de Valencia.
- La Marjal dels Moros.
- La Desembocadura del río Mijares.

La mayor parte de ellos están concentrados en la costa de Alicante, excepto los tres últimos, ubicados en la provincia de Valencia (2) y Castellón (el último).

1.3. Estado de la población de la malvasía cabeciblanca y de su hábitat en la Comunidad Valenciana

A pesar de la nueva llegada de la malvasía cabeciblanca a las zonas palustres de la Comunidad Valenciana, su contribución proporcional a la abundancia o al número de lagunas ocupadas en España no fue muy importante hasta finales de la década de los 90 del siglo XX, representando un pequeño porcentaje de los individuos y las localidades con presencia de la especie a escala nacional (siempre menor al 20% del total).

El valor de cada uno de los humedales ocupados por la especie en la Comunidad Valenciana no es igual. Con enorme diferencia, el Parque Natural de El Hondo es el lugar clave para la especie. Es el humedal con la mayor población registrada en Europa Occidental, y donde la especie cria de forma regular en un mayor periodo de tiempo en toda la Comunidad Valenciana. Sin duda, fruto de un efecto "fuente" por parte del Parque Natural de El Hondo, se ha producido la colonización del que hasta ahora se puede considerar el segundo humedal en importancia para la especie en la Comunidad Valenciana. Se trata del Clot de Galvany, con presencia regular de la especie desde 2001 y cria continuada desde 2002.

Debido a la importancia poblacional que presenta el Parque Natural de El Hondo para la malvasía, con relación a la que se presenta en el resto de humedales donde aparece, la evolución de la población en dicho humedal representa pràcticament la de la Comunidad Valenciana. La recuperación poblacional de este ave en el Parque Natural de El Hondo, tratándose de una especie en peligro de extinción, se puede considerar espectacular, pues se ha pasado de escasos ejemplares en el año 1990, a 4.035 ejemplares en agosto de 2000. Asimismo, se ha pasado del primer dato de cria en dicho humedal con una pareja en 1991, a 120 parejas en el año 2000.

La malvasía cabeciblanca ha aparecido en el Hondo de Amorós (término municipal de San Fulgencio, Alicante) a partir de 1996, habiéndose asentado de forma más o menos frecuentemente y reproduciéndose cuando las condiciones hídricas son adecuadas, como ocurrió en 1997, 2001 y 2002.

Con presencia irregular de la especie desde 1994, e incluso una cita de cria puntual en 1995, el Parque Natural de Las Salinas de Santa Pola sólo registra citas de la especie cuando las condiciones del Parque Natural de El Hondo no son adecuadas, y parte de la población asentada busca refugio en dicho Parque.

En el resto de humedales la aparición de la especie se puede considerar errática.

1.4. Amenazas de la población de la malvasía cabeciblanca y de su hábitat en la Comunidad Valenciana

Los factores determinantes de la actual situación de la malvasía cabeciblanca en la Comunidad Valenciana son los siguientes:

1.4.1. Alteración del hábitat de la especie

- Pérdida de la calidad del hábitat: la elevada concentración de la población en un único humedal la hace muy vulnerable ante cualquier modificación o situación crítica de dicho ecosistema. La pérdida en la calidad del hábitat en El Hondo está provocando fuertes fluctuaciones

de la població de l'espècie, no sols en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, sinó a escala nacional, per la seua importància. La pèrdua de la qualitat de l'hàbitat se centra en la qualitat i la quantitat del recurs hídric, el qual, al mateix temps que escàs, manté unes qualitats molt baixes de l'aigua que alimenta la major part de l'aiguamoll.

– Gestió de l'hàbitat: tant una inadequada gestió dels nivells hídrics amb descens de nivells bruscos en les èpoques més sensibles per a l'espècie, com també de la vegetació perillacunar reduint-la a una escassa banda, poden provocar l'absència de l'espècie en un aiguamoll o la pèrdua de la capacitat com a zona de cria de l'espècie.

1.4.2. Plumbisme

El plom (Pb) és un metall pesat contaminant resistent a les condicions existents en la intempèrie, encara que acaba per dissoldre's i pol·luir l'aigua, pot incorporar-se a les cadenes tròfiques dels ecosistemes com un verí per a la fauna. La densitat de perdigons de plom trobada en els sediments del fons dels aiguamolls mediterranis, on s'ha utilitzat aquest tipus de munició per a la caça, és de les més elevades trobades en el món.

Els anàtids ingereixen aquests perdigons en confondre'ls amb cudols per al seu ús com betzoars o llavors per a alimentar-se. La ingesta de perdigons de plom en les aus aquàtiques provoquen la seua mort per enverinament, ja que els ploms acaben dissolent-se i passant al seu corrent sanguini, produint danys neurològics, hematològics i gastrointestinals amb efectes acumulatius i, en alguns casos, irreversibles. Per tant, l'enverinament per presa de perdigons de plom en aus aquàtiques ha resultat ser una de les principals causes d'intoxicació i mort d'aquestes, tant a Espanya com a la resta de la costa mediterrània, ja que fins a la ingestió d'un únic perdigó pot provocar la defunció de l'individu. A Espanya es calcula que moren anualment entre 30.000 i 50.000 aus per aquesta causa.

La intoxicació de l'ànec capblanc per la ingesta de perdigons de plom procedents de l'activitat cinegètica és una amenaça greu per a la població de la Comunitat Valenciana. Les dades registrades durant els últims anys per part del Servei de Conservació de la Biodiversitat així ho han demostrat, i les anàlisis mostren una prevalència del plom en els individus analitzats superior al 60%. Amb aquestes dades de prevalència analitzades, junt amb les anàlisis de la distribució i densitat dels perdigons de plom realitzats en els Parcs Naturals del Fondo i de les Salines de Santa Pola, s'estableix una avaluació d'aquesta amenaça com a greu.

1.4.3. Ànec de Jamaica (*Oxyura jamaicensis*)

El principal problema que actualment recau sobre la seua conservació a llarg termini és el de la presència paleàrtica de l'ànec de Jamaica.

L'ànec de Jamaica és una espècie neàrtica, originària d'Amèrica del Nord, illes del Carib i zona andina de Sud-amèrica, que en 1948 va ser introduïda a Europa amb la inclusió de sis exemplars de *O. jamaicensis jamaicensis* en la col·lecció de la Wildfowl and Wetlands Trust (Slimbridge, Regne Unit) importades dels Estats Units. Aquestes van acabar reproduint-se amb èxit i passant a estat lliure per exemplars fugits de captivitat i soltes deliberades, es conforma una població silvestre en l'illa que va créixer de forma exponencial durant els primers anys, per a botar posteriorment al continent europeu i aparèixer en 19 països, entre els quals es va trobar Espanya amb la primera observació en 1983. Actualment s'ha estimat una població britànica de l'espècie al·lòctona formada per unes 5.000 aus, existint també xicotets nuclis de reproducció a França, Bèlgica i Holanda. Per a Espanya, l'ànec de Jamaica ha sigut vist a 20 províncies, i existeixen dades de reproducció almenys en dues ocasions durant els anys 1989-1991 i 1998-2000.

En la Comunitat Valenciana hi ha observacions de l'espècie des de 1988, amb una primera cita durant aquest any en les salines de Calp (Alacant). Posteriorment va ser observada en la Marjal d'Almenara (Castelló) en 1990, en l'Hondo de Amorós durant 1995, com també en les salines de Santa Pola i El Fondo a partir de 1991, probablement va criar en la primera localitat durant 1990 i en l'última durant 1991 i 2000.

El primordial inconvenient associat a la presència paleàrtica de l'ànec de Jamaica és el fet que coincideix amb l'àrea de distribució de l'ànec capblanc, i es produïx hibridació entre ambdues espècies que, a la llarga, podria acabar per fer desaparèixer genèticament l'autòc-

tuacions de la població de la especie, no sólo en el ámbito de la Comunidad Valenciana, sino a escala nacional, dada su importancia. La pérdida de la calidad del hábitat se centra en la calidad y cantidad del recurso hídrico, el cual, a la vez de escaso, mantiene unas calidades muy bajas del agua que alimenta a la mayor parte del humedal.

– Gestión del hábitat: tanto una inadecuada gestión de los niveles hídricos con descenso de niveles bruscos en las épocas más sensibles para la especie, como de la vegetación perillagunar reduciéndola a una escasa banda, pueden provocar la ausencia de la especie en un humedal o la pérdida de la capacidad como zona de cría de la especie.

1.4.2. Plumbismo

El plomo (Pb) es un metal pesado contaminante resistente a las condiciones existentes en la intemperie, aunque acaba por disolverse y polucionar el agua, pudiendo incorporarse a las cadenas tróficas de los ecosistemas como un veneno para la fauna. La densidad de perdigones de plomo encontrada en los sedimentos del fondo de los humedales mediterráneos, donde se ha utilizado este tipo de munición para la caza, es de las más elevadas encontradas en el mundo.

Las anátidas ingieren estos perdigones al confundirlos con guijarros para su uso como gastrolitos o semillas para alimentarse. La ingesta de perdigones de plomo en las aves acuáticas provocan su muerte por envenenamiento, ya que los plomos terminan disolviéndose y pasando a su corriente sanguínea, produciendo daños neurológicos, hematológicos y gastrointestinales con efectos acumulativos y, en algunos casos, irreversibles. Por tanto, el envenenamiento por toma de perdigones de plomo en aves acuáticas ha resultado ser una de las principales causas de intoxicación y muerte de éstas, tanto en España como en el resto de la costa mediterránea, ya que hasta la ingestión de un único perdigón puede provocar el fallecimiento del individuo. En España se calcula que mueren anualmente entre 30.000 y 50.000 aves por esta causa.

La intoxicación de la malvasía cabeciblanca por la ingesta de perdigones de plomo procedentes de la actividad cinegética es una amenaza grave para la población de la Comunidad Valenciana. Los datos registrados durante los últimos años por parte del Servicio de Conservación de la Biodiversidad así lo han demostrado, y los análisis muestran una prevalencia del plomo en los individuos analizados superior al 60%. Con estos datos de prevalencia analizados, junto con los análisis de la distribución y densidad de los perdigones de plomo realizados en los Parques Naturales de El Hondo y de Las Salinas de Santa Pola, se establece una evaluación de esta amenaza como grave.

1.4.3. Malvasía canela *Oxyura jamaicensis*

El principal problema que actualmente se cierne sobre su conservación a largo plazo es el de la presencia paleártica de la malvasía canela.

La malvasía canela es una especie Neártica, originaria de Norteamérica, islas del Caribe y zona andina de Sudamérica, que en 1948 fue introducida en Europa con la inclusión de seis ejemplares de *O. jamaicensis jamaicensis* en la colección de la Wildfowl and Wetlands Trust (Slimbridge, Reino Unido) importadas de Estados Unidos. Las mismas acabaron reproduciéndose con éxito y pasando a estado libre por ejemplares huidos de cautividad y sueltas deliberadas, conformándose una población silvestre en la isla que creció de forma exponencial durante los primeros años, para saltar posteriormente al continente europeo y aparecer en 19 países, entre los que se encontró España con la primera observación en 1983. Actualmente se ha estimado una población británica de la especie alóctona compuesta por unas 5.000 aves, existiendo también pequeños núcleos de reproducción en Francia, Bélgica y Holanda. Para España, la malvasía canela ha sido vista en 20 provincias, existiendo datos de reproducción al menos en dos ocasiones durante los años 1989-1991 y 1998-2000.

En la Comunidad Valenciana existen observaciones de la especie desde 1988, con una primera cita durante dicho año en Las Salinas de Calpe (Alicante). Posteriormente fue observada en la Marjal de Almenara (Castellón) en 1990, en El Hondo de Amorós durante 1995, así como en Las Salinas de Santa Pola y El Hondo a partir de 1991, criando probablemente en la primera localidad durante 1990 y en la última durante 1991 y 2000.

El primordial inconveniente asociado a la presencia paleártica de la malvasía canela es el hecho de que coincide con el área de distribución de la malvasía cabeciblanca, produciéndose hibridación entre ambas especies que, a la larga, podría acabar por hacer desaparecer

tona, en haver-se trobat híbrids fèrtils (*O. jamaicensis* x *leucocephala*) de diverses generacions entre ambdues. Respecte d'això, han sigut observats a Espanya híbrids de les dues espècies des de 1991, indicant còpules entre ambdós ànecs en el país almenys des de 1990 o anys anteriors.

1.4.4. Caça i pesca

– Caça: pel dòcil comportament mostrat pels individus de l'espècie enfront de la presència humana i la seua dificultat per a alçar el vol després de romandre posada, un dels principals problemes a què aquesta sempre s'ha enfrontat ha sigut el de l'activitat cinegètica en les seues llacunes d'ús, en conformar-se com un blanc fàcil. Per tant, la pressió de la caça ha sigut considerada una de les majors amenaces per a la conservació de l'ànec capblanc i dels principals factors que la van conduir a la seua dramàtica regressió a Espanya.

El problema de la caça és molt patent en una Comunitat com la Valenciana, on la història i la tradició de l'activitat es troben encara hui en dia molt arrelades, gaudint de molta popularitat entre els habitants locals i visitants. Aquest pot ser el factor clau de l'escassa ocupació per part de l'ànec d'altres àrees pròximes als embassaments de Ponent i Llevant del Fondo amb òptimes condicions ambientals per a la seua utilització però en les quals s'exerceix l'activitat cinegètica. Aquest argument es veu reforçat ja que la persistència d'estabilitat de les poblacions al Fondo i al Clot de Galvany va començar a partir del 1996 i 2001, respectivament, quan es va iniciar la prohibició de la caça en els grans embassaments de la primera localitat i anys després de l'inici del control de l'activitat cinegètica en la totalitat de superfície de la segona.

Actualment encara es practica la caça durant els mesos hivernals a vedats ubicats en:

– Algunes llacunes perifèriques del Parc Natural del Fondo, mitjançant l'ocupació del lloc fix de matí o vesprada, al marge de la propietat pública o de la Comunitat de Regs del Llevant.

– L'Hondo d'Amorós en tota la seua superfície.

– Totes les finques on pot trobar-se l'ànec capblanc dins del Parc Natural de les Salines de Santa Pola.

– Pesca: Cert tipus d'arts de pesca provoca la mort entre els individus de la població en quedar-s'hi atrapats i morir ofegats. A més, la gestió dels nivells hídrics per a la captura de les espècies íctiques pot repercutir en la tendència de l'espècie en l'aiguamoll i en la seua cria per canvis bruscos en els nivells d'aigua, afectant tant la seua tendència a la pèrdua de postes pel seu efecte en els nius.

1.5. Avaluació de les accions de conservació realitzades

L'aprovació del projecte LIFE-Natura denominat Pla de Conservació de l'Ànec Capblanc a la Comunitat Valenciana l'any 2000, amb el finançament europeu consegüent, suposa l'inici de la posada en marxa d'una sèrie d'actuacions encaminades a la recuperació de la població de la dita espècie, orientades a l'eliminació o la reducció de les principals amenaces de l'espècie a la Comunitat Valenciana.

Anteriorment a aquesta data ja es van realitzar actuacions encaminades a afavorir l'assentament i la viabilitat de la població d'aquesta espècie. En concret, es va actuar sobre la gestió de la caça i el control dels individus de l'ànec de Jamaica.

Amb el projecte Life-Natura mencionat es duen a terme una sèrie d'accions encaminades a reduir o eliminar les amenaces que pesen sobre la població de la Comunitat Valenciana. Són les següents:

– Investigació sobre l'ús de l'hàbitat per l'espècie, la introgressió genètica en la població de la Comunitat Valenciana i del plumbisme.

– Seguiment de la població de l'ànec capblanc a la Comunitat Valenciana.

– Control i eliminació de l'ànec de Jamaica i els seus híbrids.

– Elaboració del document tècnic informatiu bàsic per a la redacció del pla de recuperació de l'espècie a la Comunitat Valenciana.

– Elaboració d'un pla d'actuació sobre la contaminació per plom en les Zones d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) del Parc Natural del Fondo i del Parc Natural de les Salines de Santa Pola.

genèticament a la autòctona, al haber-se encontrado híbridos fértiles (*O. jamaicensis* x *leucocephala*) de varias generaciones entre ambas. Al respecto, han sido observados en España híbridos de las dos especies desde 1991, indicando cópulas entre ambas malvasías en el país al menos desde 1990 o años anteriores.

1.4.4. Caza y pesca

– Caza: dado el dócil comportamiento mostrado por los individuos de la especie frente a la presencia humana y su dificultad para levantar el vuelo tras permanecer posada, uno de los principales problemas a los que ésta siempre se ha enfrentado ha sido el de la actividad cinegética en sus lagunas de uso, al conformarse como un blanco fácil. Por tanto, la presión de la caza ha sido considerada una de las mayores amenazas para la conservación de la malvasía cabeciblanca y de los principales factores que la condujeron a su dramática regresión en España.

El problema de la caza es muy patente en una Comunidad como la Valenciana, donde la historia y la tradición de la actividad se encuentran aún hoy en día muy arraigadas, gozando de mucha popularidad entre los habitantes locales y visitantes. Este puede ser el factor clave de la escasa ocupación por parte del pato de otras áreas cercanas a los embalses de Poniente y Levante de El Hondo con óptimas condiciones ambientales para su utilización pero en las que se ejerce la actividad cinegética. Este argumento se ve reforzado ya que la persistencia de estabilidad de las poblaciones en El Hondo y en el Clot de Galvany comenzó a partir de 1996 y 2001, respectivamente, cuando se inició la prohibición de la caza en los grandes embalses de la primera localidad y años después del inicio del control de la actividad cinegética en la totalidad de superficie de la segunda.

Actualmente aún se practica la caza durante los meses invernales en cotos ubicados en:

– Algunas lagunas periféricas del Parque Natural de El Hondo, mediante el empleo del puesto fijo de mañana o tarde, al margen de la propiedad pública o de la Comunidad de Riegos del Levante.

– El Hondo de Amorós en toda su superficie.

– Todas las fincas donde puede encontrarse la malvasía cabeciblanca dentro del Parque Natural de Las Salinas de Santa Pola.

– Pesca: Cierta tipo de artes de pesca provoca la muerte entre los individuos de la población al quedarse atrapados en las mismas y morir ahogados. Además, la gestión de los niveles hídricos para la captura de las especies ícticas puede repercutir en la querencia de la especie en el humedal y en su cría por cambios bruscos en los niveles de agua, afectando tanto a su querencia como a la pérdida de puestas por su efecto en los nidos.

1.5. Evaluación de las acciones de conservación realizadas

La aprobación del proyecto Life-Naturaleza denominado Plan de Conservación de la Malvasía Cabeciblanca en la Comunidad Valenciana en el año 2000, con la financiación europea consiguiente, supone el inicio de la puesta en marcha de una serie de actuaciones encaminadas a la recuperación de la población de dicha especie, orientadas a la eliminación o reducción de las principales amenazas de la especie en la Comunidad Valenciana.

Anteriormente a esta fecha ya se realizaron actuaciones encaminadas a favorecer el asentamiento y la viabilidad de la población de dicha especie. En concreto, se actuó sobre la gestión de la caza y el control de los individuos de la malvasía canela.

Con el proyecto Life-Naturaleza mencionado se llevan a cabo una serie de acciones encaminadas a reducir o eliminar las amenazas que pesan sobre la población de la Comunidad Valenciana. Son las siguientes:

– Investigación sobre el uso del hábitat por la especie, la introgressión genética en la población de la Comunidad Valenciana y del plumbismo.

– Seguimiento de la población de la malvasía cabeciblanca en la Comunidad Valenciana.

– Control y eliminación de la malvasía canela y sus híbridos.

– Elaboración del documento técnico informativo básico para la redacción del Plan de Recuperación de la especie en la Comunidad Valenciana.

– Elaboración de un Plan de Actuación sobre la contaminación por plomo en las Zonas de Especial Protección para las Aves (ZEPA) del Parque Natural de El Hondo y del Parque Natural de Las Salinas de Santa Pola.

– Actuació sobre zones contaminades per plom cinegètic en el Parc Natural del Fondo.

– Programa de sensibilització i educació ambiental.

Aquestes accions estan donant la informació necessària per a una millor gestió de l'hàbitat i, a més, s'estan duent a terme actuacions que minimitzen els riscos per a l'espècie.

Fins a la data, no obstant això, estava pendent la creació d'un marc jurídic i normatiu que ordenara totes les actuacions necessàries, de manera que aquestes no es duguen a terme de forma espontània i sense criteris constants. D'altra banda, la conservació de l'hàbitat de l'espècie és un treball constant per a poder considerar-se assegurada, en ser alguns dels problemes existents de difícil solució i, en tot cas, localitzar-se el seu hàbitat potencial en algunes de les zones de major activitat humana del territori valencià. Finalment, és necessari establir un marc de participació reglada d'entitats públiques i privades en la conservació d'aquesta espècie, que permeta repartir esforços i iniciatives més enllà de l'administració ambiental.

2. Mesures de conservació

2.1. Establiment d'objectius

Els objectius a llarg termini no poden ser altres que assegurar la supervivència de l'espècie, mantenint poblacions estables en diferents aiguamolls de la seua àrea de distribució. A mig termini, es marquen els següents objectius:

– Posseir els millors coneixements possibles sobre l'ús de l'hàbitat de l'espècie.

– Assegurar i millorar les condicions de l'hàbitat de les principals zones d'ús de l'espècie en el Parc Natural del Fondo com a principal zona per a l'espècie a la Comunitat Valenciana (i Espanya), i font d'individus de la població per a altres aiguamolls a la Comunitat Valenciana.

– Continuar amb el control i l'eliminació dels individus de l'ànec de Jamaica en tot el territori de la Comunitat.

– Establir projectes pilot de gestió en zones de recuperació de l'espècie amb l'objecte de comprovar els resultats, a fi d'ampliar les zones adequades per a l'espècie.

2.2. Mesures directes de protecció de l'espècie

Ha de donar-se prioritat en la vigilància per la presència d'individus de l'ànec de Jamaica i híbrids en el territori valencià, com també en el seguiment de la comprovació de la salut genètica de la població, evitant la introgressió genètica per part de l'espècie exòtica. Doncs hauran de realitzar-se plans de control i eliminació dels individus albirats, i un control genètic de tots aquells exemplars recuperats de l'ànec capblanc per a comprovar el seu estat genètic particular i de la població en general.

2.3. Mesures de conservació i restauració de l'hàbitat

D'acord amb la legislació vigent en matèria de conservació de la natura, ha de donar-se prioritat a la protecció de les espècies en el seu medi natural. Amb la premissa que resulta sempre més efectiu i més econòmic el manteniment i la millora de l'hàbitat existent que la inversió per a la creació de nous hàbitats, s'estableix que el criteri prioritari serà la conservació dels hàbitats actualment existents, aplicant al màxim tota la legislació vigent. Aquesta protecció ha d'aplicar-se no sols a les zones catalogades en aquest decret com a àrees de conservació de l'espècie, sinó també a garantir la protecció de tots aquells hàbitats que són adequats per a la seua colonització; d'ací l'aplicació de les mesures de protecció contingudes en aquest decret a les denominades "àrees de recuperació" de l'espècie.

Ha de donar-se prioritat a la difusió, en els diferents estaments socials implicats en la conservació de l'hàbitat de l'ànec (a nivell local, propietaris, caçadors i pescadors, agricultors i agents de l'autoritat), insistint en la importància de la seua col·laboració en la conservació tant de l'hàbitat com de l'espècie, de les mesures que s'han d'adoptar per a la protecció de l'hàbitat contingudes en aquest pla i a la vigilància del seu compliment. Igualment, ha de procedir-se a l'afavoriment, mitjançant subvencions o convenis, de la modificació d'aquelles pràctiques que resulten perjudicials per a la conservació de l'espècie.

– Actuación sobre zonas contaminadas por plomo cinético en el Parque Natural de El Hondo.

– Programa de sensibilización y educación ambiental.

Estas acciones están dando la información necesaria para una mejor gestión del hábitat y, además, se están llevando a cabo actuaciones que minimizan los riesgos para la especie.

Hasta la fecha, sin embargo, estaba pendiente la creación de un marco jurídico y normativo que ordenase todas las actuaciones necesarias, de forma que éstas no se lleven a cabo de forma espontánea y sin criterios constantes. Por otra parte, la conservación del hábitat de la especie es un trabajo constante para poder considerarse asegurada, al ser algunos de los problemas existentes de difícil solución y, en cualquier caso, localizarse su hábitat potencial en algunas de las zonas de mayor actividad humana del territorio valenciano. Por último, se considera preciso establecer un marco de participación reglada de entidades públicas y privadas en la conservación de esta especie, que permita repartir esfuerzos e iniciativas más allá de la administración ambiental.

2. Medidas de conservación

2.1. Establecimiento de objetivos

Los objetivos a largo plazo no pueden ser otros que asegurar la supervivencia de la especie, manteniendo poblaciones estables en diferentes humedales de su área de distribución. A medio plazo, se marcan los siguientes objetivos:

– Poseer los mejores conocimientos posibles sobre el uso del hábitat de la especie.

– Asegurar y mejorar las condiciones del hábitat de las principales zonas de uso de la especie en el Parque Natural de El Hondo como principal zona para la especie en la Comunidad Valenciana (y España), y fuente de individuos de la población para otros humedales en la Comunidad Valenciana.

– Continuar con el control y eliminación de los individuos de la malvasía canela en todo el territorio de la Comunidad Valenciana.

– Establecer proyectos piloto de gestión en zonas de recuperación de la especie con el objeto de comprobar los resultados, con el fin de ampliar las zonas adecuadas para la especie.

2.2. Medidas directas de protección de la especie

Debe darse prioridad en la vigilancia por la presencia de individuos de la malvasía canela e híbridos en el territorio valenciano, así como en el seguimiento de la comprobación de la salud genética de la población, evitando la introgressión genética por parte de la especie exótica. Deberán, pues, realizarse planes de control y eliminación de los individuos avistados, y un control genético de todos aquellos ejemplares recuperados de la malvasía cabeciblanca para comprobar su estado genético particular y de la población en general.

2.3. Medidas de conservación y restauración del hábitat

De acuerdo con la legislación vigente en materia de conservación de la naturaleza, debe darse prioridad a la protección de las especies en su medio natural. Con la premisa de que resulta siempre más efectivo y más económico el mantenimiento y mejora del hábitat existente que la inversión para la creación de nuevos hábitats, se establece que el criterio prioritario será la conservación de los hábitats actualmente existentes, aplicando al máximo toda la legislación vigente. Esta protección debe aplicarse no sólo a las zonas catalogadas en este decreto como áreas de conservación de la especie, sino también a garantizar la protección de todos aquellos hábitats que son adecuados para su colonización; de aquí la aplicación de las medidas de protección contenidas en este decreto a las denominadas "áreas de recuperación" de la especie.

Deberá darse prioridad a la difusión, en los diferentes estamentos sociales implicados en la conservación del hábitat de la malvasía (a nivel local, propietarios, cazadores y pescadores, agricultores y agentes de la autoridad), haciendo hincapié en la importancia de su colaboración en la conservación tanto del hábitat como de la especie, de las medidas a adoptar para la protección del hábitat contenidas en este Plan y a la vigilancia de su cumplimiento. Igualmente, debe procederse al favorecimiento, mediante subvenciones o Convenios, de la modificación de aquellas prácticas que resulten perjudiciales para la conservación de la especie.

Per fi, és necessari controlar les actuacions dels organismes públics que pugui alterar l'hàbitat de l'ànec capblanc, a través del compliment de la normativa d'impacte ambiental corresponent.

Quan resulte estrictament necessari per no existir una altra manera per a evitar la destrucció de l'hàbitat, es procedirà a la compra de terrenys.

2.4. Desenvolupament de programes d'investigació i educatius

La investigació científica ha de proveir els coneixements necessaris per a totes les actuacions de maneig tant de l'hàbitat com de l'espècie, per la qual cosa ha de ser un motor fonamental de tot pla de recuperació. La investigació científica ha d'anar encaminada a obtenir les dades necessàries en cada fase del programa, i desenvolupar-se segons l'evolució de la població de l'espècie i de la seua distribució en les distintes àrees estipulades.

Es consideren prioritàries les investigacions sobre l'ús de l'hàbitat; requeriments ecològics, determinació d'aquells paràmetres de l'hàbitat que són determinants per al seu ús i que, a més, atorguen a l'espècie avantatge competitiu enfront d'altres, estudis sobre interaccions interespecífiques i intraespecífiques, sobre ecologia tròfica, i d'introgresió genètica amb l'ànec de Jamaica, moviments de la població, etc.

Tant els objectius com el desenvolupament i els resultats del Pla de recuperació han de fer-se públics per a obtenir un suport social a la seua execució, sense el qual és difícil que arribi a complir-se amb l'èxit esperat.

Han de realitzar-se tant campanyes genèriques dirigides a la població en general, com altres específiques destinades a tractar aspectes concrets del pla i dirigides als sectors més relacionats amb l'espècie, especialment als agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del seu compliment i als afectats per les mesures (propietaris de tolles, agricultors i regants, pescadors, etc.).

Independentment, es realitzarà la difusió del pla i dels seus resultats en ambients científics i tècnics mitjançant les publicacions especialitzades que es consideren més oportunes.

3. Programa d'actuacions

3.1. Plans d'acció

L'execució concreta de les mesures relacionades en l'apartat anterior depèn de l'existència de suficients mitjans humans i materials, com també de l'evolució de l'espècie.

Per aqueix motiu, resulta preferible no realitzar un únic programa d'actuacions, sinó que periòdicament s'aproven plans d'acció que establisquen tant els objectius com les actuacions que s'han de desenvolupar i detallen els mitjans humans i financers destinats a aquests fins.

Totes les actuacions dels successius plans d'acció del Pla de recuperació de l'espècie es duran a terme de forma continuada, i per a aquelles accions que fóra necessari realitzar de manera puntual, s'establiran fases d'execució en el corresponent pla d'acció.

3.2. Relació amb altres administracions

Es considera necessari l'establiment de convenis de col·laboració o acords, amb ajuntaments, propietaris de terrenys i administracions amb competències substantives, per a la realització de treballs de gestió o restauració de l'hàbitat, campanyes de divulgació, etc.

3.3. Instruments financers requerits

Totes les accions que s'han de realitzar dins dels successius plans d'acció estaran finançades a càrrec del programa 442.30, sense que açò supose l'exclusió del finançament per part d'altres administracions o altres programes d'inversió.

La Conselleria de Territori i Habitatge assignarà a aquest programa el personal necessari per a la seua adequada execució.

4. Avaluació del pla

4.1. Objectiu

Es tracta d'avaluar, d'una banda, el compliment del pla i, d'altra, l'adequació de les mesures contingudes en aquest, i les accions realitzades, al compliment dels objectius marcats.

Es considera que la millor forma d'avaluar el pla és realitzar un seguiment que aporte informació sobre la situació de l'espècie en el seu medi natural i, per tant, de l'avaluació del seu risc d'extinció a través de censos i inspeccions periòdiques en el medi.

Por fin, es necesario controlar las actuaciones de los organismos públicos que pueda alterar el hábitat de la malvasía cabeciblanca, a través del cumplimiento de la normativa de impacto ambiental correspondiente.

Cuando resulte estrictamente necesario por no existir otra manera para evitar la destrucción del hábitat, se procederá a la compra de terrenos.

2.4. Desarrollo de programas de investigación y educativos

La investigación científica debe proveer los conocimientos necesarios para todas las actuaciones de manejo tanto del hábitat como de la especie, por lo que debe ser un motor fundamental de todo Plan de Recuperación. La investigación científica debe ir encaminada a obtener los datos necesarios en cada fase del programa, y desarrollarse en función de la evolución de la población de la especie y de su distribución en las distintas áreas estipuladas.

Se consideran prioritarias las investigaciones sobre el uso del hábitat; requerimientos ecológicos, determinación de aquellos parámetros del hábitat que son determinantes para su uso y que, además, otorgan a la especie ventaja competitiva frente a otras, estudios sobre interacciones inter e intraespecíficas, sobre ecología trófica, y de introgresión genética con la malvasía canela, movimientos de la población, etc.

Tanto los objetivos como el desarrollo y los resultados del Plan de Recuperación deben hacerse públicos para obtener un respaldo social a su ejecución, sin el cual es difícil que llegue a cumplirse con el éxito esperado.

Deberán realizarse tanto campañas genéricas dirigidas a la población en general, como otras específicas destinadas a tratar aspectos concretos del Plan y dirigidas a los sectores más relacionados con la especie, especialmente a los agentes de la autoridad encargados de la vigilancia de su cumplimiento y a los afectados por las medidas (propietarios de charcas, agricultores y regantes, pescadores, etc.).

Independientemente, se realizará la difusión del Plan y de sus resultados en ambientes científicos y técnicos mediante las publicaciones especializadas que se consideren más oportunas.

3. Programa de actuaciones

3.1. Planes de Acción

La ejecución concreta de las medidas relacionadas en el apartado anterior depende de la existencia de suficientes medios humanos y materiales, así como de la evolución de la especie.

Por ese motivo, resulta preferible no realizar un único programa de actuaciones, sino que periódicamente se aprueben Planes de Acción que establezcan tanto los objetivos como las actuaciones a desarrollar y detallan los medios humanos y financieros destinados a tales fines.

Todas las actuaciones de los sucesivos Planes de Acción del Plan de Recuperación de la especie se llevarán a cabo de forma continuada, y para aquellas acciones que fuese necesario realizar de manera puntual, se establecerán fases de ejecución en el correspondiente Plan de Acción.

3.2. Relación con otras Administraciones

Se considera necesario el establecimiento de Convenios de colaboración o Acuerdos, con Ayuntamientos, propietarios de terrenos y Administraciones con competencias sustantivas, para la realización de trabajos de gestión y/o restauración del hábitat, campañas de divulgación, etc.

3.3. Instrumentos financieros requeridos

Todas las acciones a realizar dentro de los sucesivos Planes de Acción estarán financiadas con cargo al programa 442.30, sin que esto suponga la exclusión de la financiación por parte de otras Administraciones u otros programas de inversión.

La Conselleria de Territorio y Vivienda asignará a este programa el personal necesario para su adecuada ejecución.

4. Evaluación del plan

4.1. Objetivo

Se trata de evaluar, por una parte, el cumplimiento del Plan y, por otra, la adecuación de las medidas contenidas en el mismo, y las acciones realizadas, al cumplimiento de los objetivos marcados.

Se considera que la mejor forma de evaluar el Plan es realizar un seguimiento que aporte información acerca de la situación de la especie en su medio natural y, por tanto, de la evaluación de su riesgo de extinción a través de censos y inspecciones periódicas en el medio.

No obstant això, hi ha altres indicadors que poden donar informació sobre el compliment total o parcial dels objectius del pla i que es detallen a continuació. Els successius plans d'acció que s'elaboren en desplegament d'aquest decret han de realitzar una estimació del compliment d'objectius, a través de l'avaluació d'aquests indicadors.

4.2. Indicadors de compliment d'objectius

Poden considerar-se com a indicadors del compliment dels objectius establits els factors següents:

- Augment en el nombre de femelles reproductores, ja que açò suposa un possible augment de l'àrea de distribució de l'espècie, un augment de la qualitat de l'hàbitat utilitzat i una disminució del risc de perill d'extinció.

- Augment del nombre d'aiguamolls ocupats per l'espècie amb reproducció comprovada i en anys consecutius en les zones denominades com a "àrees de recuperació" o qualsevol altra zona no compresa en les categories establides, ja que és signe de colonització de noves zones i per tant de reducció de factors negatius en el seu hàbitat i disminució del perill d'extinció per expansió de la població en un nombre més gran d'aiguamolls.

- Augment del nombre d'exemplars a la Comunitat Valenciana dels censos coordinats nacionals establits, com a mesura d'estabilitat en la qualitat de l'hàbitat dels aiguamolls ocupats per l'espècie.

- Disminució del nombre d'exemplars abatuts de l'ànec de Jamaica i híbrids, com a senyal de l'eficàcia de les mesures d'actuació preses i disminució del risc d'introgresió genètica.

- Absència de casos d'introgresió genètica en els exemplars analitzats durant el desenvolupament del pla, com a mesura d'eficàcia en l'eliminació de l'ànec de Jamaica.

- Augment en el nombre de convenis i acords establits, la qual cosa equival a una major disponibilitat de mitjans humans i materials on dur a terme treballs de restauració de l'hàbitat per a adaptar-lo a les necessitats de l'espècie.

5. Mecanismes de participació

La Generalitat facilitarà la participació d'entitats públiques i privades en l'execució dels plans d'acció per a la conservació d'aquesta espècie. Es considera de particular interès la firma de convenis de col·laboració amb comunitats de regants, associacions de propietaris, caçadors i pescadors i ajuntaments implicats.

Una altra via possible de col·laboració és la declaració de reserves voluntàries de fauna a terrenys que pertanyen a aquestes entitats.

Es consideraran prioritàries les propostes de les entitats l'àmbit d'actuació de les quals incloga les àrees descrites en els articles 3.1 i 3.2 d'aquest decret.

Així mateix, podran ser subvencionades les inversions relacionades amb actuacions previstes en aquest decret o en els plans d'acció.

II. AUTORITATS I PERSONAL

a) PLANTILLES ORGÀNIQUES I RELACIONS DE LLOCS DE TREBALL

1. Generalitat Valenciana

Conselleria de Cultura, Educació i Esport

RESOLUCIÓ de 20 d'abril de 2005, de la Direcció General de Personal Docent de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport per la qual es modifiquen les plantilles de diversos centres de secundària, del Cos de Mestres al Cos de Professors de Secundària. [2005/X4970]

L'Orde de la Conselleria de Cultura i Educació de 5 de desembre de 2000, publicada el 2 de gener de 2001 (DOGV núm. 3908), regula les condicions d'aplicació del que contempla la Disposició Tran-

Sin embargo, existen otros indicadores que pueden dar información sobre el cumplimiento total o parcial de los objetivos del Plan y que se detallan a continuación. Los sucesivos Planes de Acción que se elaboren en desarrollo de este decreto deberán realizar una estimación del cumplimiento de objetivos, a través de la evaluación de estos indicadores.

4.2. Indicadores de cumplimiento de objetivos

Pueden considerarse como indicadores del cumplimiento de los objetivos establecidos los siguientes factores:

- Aumento en el número de hembras reproductoras, ya que esto supone un posible aumento del área de distribución de la especie, un aumento de la calidad del hábitat utilizado y una disminución del riesgo de peligro de extinción.

- Aumento del número de humedales ocupados por la especie con reproducción comprobada y en años consecutivos en las zonas denominadas como "áreas de recuperación" o cualquier otra zona no comprendida en las categorías establecidas, ya que es signo de colonización de nuevas zonas y por lo tanto de reducción de factores negativos en su hábitat y disminución del peligro de extinción por expansión de la población en un mayor número de humedales.

- Aumento del número de ejemplares en la Comunidad Valenciana de los censos coordinados nacionales establecidos, como medida de estabilidad en la calidad del hábitat de los humedales ocupados por la especie.

- Disminución del número de ejemplares abatidos de la malvasía canela e híbridos, como señal de la eficacia de las medidas de actuación tomadas y disminución del riesgo de introgresión genética.

- Ausencia de casos de introgresión genética en los ejemplares analizados durante el desarrollo del Plan, como medida de eficacia en la eliminación de la malvasía canela.

- Aumento en el número de Convenios y Acuerdos establecidos, lo cual equivale a una mayor disponibilidad de medios humanos y materiales donde llevar a cabo trabajos de restauración del hábitat para adaptarlo a las necesidades de la especie.

5. Mecanismos de participación

La Generalitat facilitarà la participació de entitats públiques i privades en la execució de los Planes de Acción para la conservación de esta especie. Se considera de particular interès la firma de Convenios de colaboración con comunidades de regantes, asociaciones de propietarios, cazadores y pescadores y Ayuntamientos implicados.

Otra vía posible de colaboración es la declaración de reservas voluntarias de fauna en terrenos pertenecientes a estas entidades.

Se considerarán prioritarias las propuestas de las entidades cuyo ámbito de actuación incluya las áreas descritas en los artículos 3.1 y 3.2 de este decreto.

Asimismo, podrán ser subvencionadas las inversiones relacionadas con actuaciones previstas en este decreto o en los Planes de Acción.

II. AUTORIDADES Y PERSONAL

a) PLANTILLAS ORGÁNICAS Y RELACIONES DE PUESTOS DE TRABAJO

1. Generalitat Valenciana

Conselleria de Cultura, Educación y Deporte

RESOLUCIÓN de 20 de abril de 2005, de la Dirección General de Personal Docente de la Conselleria de Cultura, Educación y Deporte, por la que se modifican las plantillas de diversos centros de secundaria, del Cuerpo de Maestros al Cuerpo de Profesores de Secundaria. [2005/X4970]

La Orden de la Conselleria de Cultura y Educación de 5 de diciembre de 2000 publicada el 2 de enero de 2001 (DOGV núm. 3908), regula las condiciones de aplicación de lo contemplado en la Disposición